

Vestitorul numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21.11

Cu anexa lunară

BULETIN PENTRU MARTORII LUI IEHOVA

Anul IV. — Aprilie 1935. — No. 4

Conținutul:

Bătălia lui Iehova (partea III-a) 55

Bătălia lui Iehova (partea IV-a) 62

Apare odată pe lună

Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE

ȘI TRACTATE 'M. D. I.

Soc. Anonimă de Editură

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zițe Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

©W.T.B. & T.S.

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

Revistă editată de

Misiunea sa

SOCIETATEA DE BIBLIE ȘI TRACTATE M. D. I.

SOC. ANONIMA

Str. Crișana No. 33

București 2

(Traducerea acestei reviste, apare în mai multe limbi).

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Sfânta Scriptură învăță clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dăătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creațiunii sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voința legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la viață.

CĂ ISUS a devenit om pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; că a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele căruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizațiunii lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor acelor care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și fundează acum împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Christos a început să o stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizațiunii lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restatorniciți și vor trăi vecinic pe pământ.

Prețul abonamentului anual

România:	Lei	120.—
Pentru străinătate	Lei	150.—
Cehoslovacia:	Coroane	24.—
Franța:	Franci francezi	20.—
Belgia:	Franci belgieni	24.50
Statele-Unite:	Dol.	1.50

ACEASTĂ REVISTĂ este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa cum sunt revelate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice cari sunt folositoare cu deosebire martorilor lui Iehova. Ea pregătește pentru cetitorii săi un studiu sistematic al Bibliei și oferă și altă literatură pentru încurajarea acestor studii. Ea publică între altele articole potrivite pentru instruirea publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate partidele, de toate secele, de toate instituțiunile în general. Ea este fără rezervă în serviciul lui Iehova Dumnezeu, în serviciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un punct de vedere dogmatic, dimpotrivă; cititorul este invitat să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfintei Scripturi. Ea nu se amestecă în nici o controversă și coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

A V I Z

Prețul broșurilor este tot același care a fost mai înainte. Hârtia și lucrarea nu s'a estenit cu nimic. Faptul însă, că în săptămâna de lucru se vând 3 broșuri în serie, cu prețul de 10 lei, aceasta este o mare jertfă din partea Societății pentru binele publicului.

Adrese pentru comandă:

- România: . . . . . Str. Crișana 33, București 2
  - Cehoslovacia: . . . . . Tyžova ul. 16. Praha-Smichov
  - Iugoslavia: . . . . . Visegradska ul. 15, Belgrad
  - Franța: . . . . . 129, Faubourg Poissonnière, Paris IX
  - Belgia: . . . . . 66, rue de l'Intendant, Bruxelles
  - Statele-Unite: . . . . . 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
  - Canada: . . . . . 38-40 Irwin Ave., Toronto, 5, Ont.
  - Australia: . . . . . 7 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.
- Vă rugăm să vă adresați totdeauna la
Societate.

(Această revistă apare în mai multe limbi).

BĂTĂLIA LUI IEHOVA

„Pentru Iehova și pentru Ghedeon. — Judecătorii 7:18.

PARTEA III-a.

IEHOVA a pregătit pe Ghedeon și pe oastea sa pentru luptă împotriva dușmanilor lui Israel. Acea pregătire a preumbrit ceea ce Dumnezeu în aceste zile din urmă pentru poporul său de legământ. Dumnezeu a cauzat scrierea dării de seamă despre pregătirile de războiu ale lui Ghedeon spre folosul rămășiței. Cu privire la Israeliti este scris: „Aceste lucruri li s'au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste cari au venit sfârșiturile veacurilor“. (1 Corinteni 10:11) O cunoștință și înțelegere a acestor adevăruri vestite de mult timp și descoperite acum de Domnul poporului său este de lipsă pentru învățătura lor și aduce mare mângâiere unșilor și-i face tari în speranța lor. Credincioșii știu că se află pe partea dreaptă și că Domnul îi sprijinește, și de aceea merg înainte cu curaj în ascultare față de poruncile sale.

² Ghedeon a înaintat cu prevedere și chibzuință, și când a fost sigur despre aceea că face voința lui Dumnezeu a devenit tare în Domnul și în puterea tăriei sale. „Iehova dă lărie poporului său, Iehova binecuvintează pe poporul său cu pace (alle trad.: bună stare)“. (Psalm 29:11) Iehova a binecuvântat pe Ghedeon cu prosperitate și el va da și acuma poporului său prosperitate. „Ierubal, sau Ghedeon, și tot poporul care era cu el, s'au sculat disdeditinează și au tăbărit la izvorul Harod. Tabăra lui Madian era la miazănoapte de Ghedeon, spre dealul More, în vale“. — Judecătorii 7:1.

³ Ghedeon a fost un provocator al lui Baal și prin urmare un martor împotriva Diavolului în marea controversă cine este suprem. Ghedeon, al cărui nume înseamnă puternicul provocator al lui Satan, tăietorul sau doborâtorul marelui „copac“ al lui Satan, adică a organizațiunii sale, după cum a descris-o profetul Ezechiel. (Ezechiel 31:1—18) După ce Ghedeon a primit dela Iehova asigurarea deplină că se afla pe calea dreaptă, Dumnezeu l-a trimis să facă pregătiri pentru bătălia care a trebuit să se deie curând după aceea. Acum mai marele Ghedeon, Christos Isus, a fost trimis cu autoritate și putere deplină să facă ultimele pregătiri pentru bătălia zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic, care va izbucni în curând și se va termina cu distrugerea complectă a organizațiunii lui Satan.

⁴ Nu tot poporul a fost cu Ghedeon însă „Ghedeon și tot poporul care era cu el, s'au sculat disdeditinează“. Aceasta este în armonie cu declarațiunea următoare a Psalmistului: „Poporul tău este plin de inflăcărare, când îți aduni oștirea; cu podoabe sfinte, ca din sânul zorilor, vine tinerețea ta, ca rouă“. (Psalm 110:3) Printre poporul care s'a adunat la Ghedeon au fost o mulțime de „lingăi“ sau „aderenți“ cari s'au alăturat celor credincioși. Așa există și astăzi o rămășiță credincioasă care a urmat cu supunere și energie chemarea Domnului; și afară de aceasta și o ceată de aderenți care au călătorit un timp oarecare cu cei credincioși. Când însă acești aderenți simt că se apropie o luptă, tremură de frică și sunt gata să dezerteze în tot momentul sau să se ascundă. Ghedeon și armata sa mică au tăbărit la izvorul Harod, care înseamnă „palpitații“ (bătăile inimii) sau „tremurat“. Acesta este singurul loc în Scriptură unde este amintit

izvorul Harod; și de aceea pare a fi cu totul rațional de a conchide că acel izvor de aceea a fost numit așa pentru că acolo mulți din oastea lui Ghedeon au tremurat. Nu apa izvorului a fost aceea care a pricinuit bătăile inimii ci numărul și tăria dușmanului apropiat care a făcut pe mulți să tremure de frică. Așa a condus și Dumnezeu din 1922 încoace pe poporul său la apa curată a adevărului, și cine este perfect în iubire și a primit adevărul într'o inimă curată, sinceră și dezinteresată, acela n'are frică în prezența dușmanului. (1 Ioan 4:17, 18) În schimb sunt alții care s'au adunat cu rămășița credincioasă a lui Dumnezeu în scopul ca să audă adevărul, care aderenți, când mesajului adevărului li este dată o mare intensitate împotriva dușmanului și Iehova este înălțat și este pus pe planul întâiu, și de aceea este de așteptat cu siguranță că o luptă este aproape, tremurii de frică și cer cu cuvinte moi și dulci să se procedeze sau să se înainteze ceva mai domol. O astfel de înaintare domoală ar fi însă un compromis și nu i-ar putea place Domnului.

⁵ Oastea adunată a lui Ghedeon n'a numărat numai 32,000 de oameni, în timp ce oastea dușmană a fost de patru ori mai numerosă. „Domnul a zis lui Ghedeon: Poporul pe care-l ai cu tine este prea mult, pentru ca să dau pe Madian în mâinile lui; el ar putea să se laude împotriva mea, și să zică: Mâna mea m'a izbăvit“. (Judecătorii 7:2) Dacă cele 32,000 de oameni ar fi plecat la luptă și ar fi câștigat-o, atunci n'ar fi fost dispuși să recunoască că Iehova Dumnezeu, Liberatorul și Mântuitorul lor, le-a dat biruința. Aceasta arată că nu aceea că cineva are o parte la serviciu este lucru principal și cel mai important, ci justificarea numelui lui Iehova. Iehova va câștiga biruința și aceasta spre cinstea și mărirea sa proprie. Martorii săi trebuie să facă lucrul lor în tăria lui Dumnezeu și spre mărirea sa. Pentru Iehova n'a fost de lipsă ca lărbății care au fost cu Ghedeon să meargă la luptă, însă el a dat ocaziune celor credincioși să-și dovedească integritatea și devotamentul lor deplin față de el și prin vestirea numelui său să lucreze ca martorii săi. Tot așa și acum Iehova n'are lipsă de oameni care să lupte pe partea sa, să-și păstreze integritatea sau neprihănirea față de el și să ieie parte la lupta zilei celei mari.

⁶ Mesajul adevărului trebuie vestit într'auzul credincioșilor și și într'auzul aderenților și a altora ca să fie probați. Aceasta a fost preumbrit prin proclamațiunea pe care Ghedeon a făcut-o la îndemnul lui Iehova. Aceasta este în conformitate cu porunca lui Dumnezeu dată prin gura lui Moise cu o altă ocaziune. „Când vei merge la război împotriva vrăjmașilor tăi, și vei vedea cal și care, și un popor mai mare decât tine, să nu te temi de ei, căci Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, este cu tine. Mai marii oștirii să vorbească mai departe poporului, și să spună: Cine este fricos și slab la inimă, să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu moaie inima fraților lui“. (Deuteronomul 20:1,8) Cei fricoși și aceia cărora le „tremură genunchii“ nu vor fi martori credincioși și adevărați pentru Domnul; de aceea ei nici nu-i va trimite în luptă. Dumnezeu a poruncit ca

fricoși să se întoarcă și „să se depărteze de muntele Gaadului“. Că pentru ce a amintit Domnul muntele Gaadului tocmai aici nu se știe sigur, însă dacă numele se aplică la timpul prezent devine semnificativ și impresionează. „Galaad“ înseamnă „mulțime de mălurii“ sau „mărturie abundentă“. Iehu se lupta la muntele Gaadului când a fost uns și trimis să execute lucrul său energetic (2 Impărași 9:1—3) Așa este și prezentul, când mai marele Iehu este trimis să dea lupta, un timp când mărturia pentru numele lui Iehova ajunge punctul culminant, și și acum cei fricoși se dau înapoi, se întorc și se șterg.

Când oastea de sub conducerea lui Ghedeon a zărit lele dușmanului jos în vale și a auzit proclamațiunea de uită de Ghedeon că cei fricoși să se întoarcă, atunci mulți s'au speriat și 22,000 din acel număr s'au întors înapoi și au părăsit lagărul. Aceștia trebuie să reprezinte „ajerii“ sau aderenții care nu sunt aspiranți de drept la împărăție ci numai „cercetători de adunare“, care speră să tragă din aceasta ceva folos fără să facă niciun serviciu. Din acest motiv iau parte la adunările poporului lui Dumnezeu și șed printre ei cu fețe solemne. Ei nu poartă niciun rod de al împărăției și nu iau în niciun chip parte la justificarea numelui lui Iehova.

De când Iehova a descoperit poporului său cunoștință despre organizațiunea sa și despre puternica organizațiune pământească a lui Satan, a dușmanului, mulți care au știut despre adevăr au fost umpluți de frică la vederea acelor două mari organizațiuni dușmane din pricina disproporțiunii numărului lor, și slabi în credință cum unii s'au întors înapoi. Domnul a făcut să se marcheze momentul hotărâtor dintre lucrarea lui Ilie și Eliseu prin publicarea articolului „Fericiți sunt cei fără frică“ (W. T. in 1 și 15 August 1919, în englezește) În timpul când s'a publicat acel articol poporul lui Dumnezeu n'a înțeles motivul adevărat, acum sunt însă în stare să înțelegă motivul. Din acel timp revista (W. T.) a tras atențiunea neincetat asupra textului din 1 Ioan 4:17, 18, cu privire la îndrăzneala cu ocazia vestirii adevărului și privilor la necesitatea lipsei de teamă cu ocazia facerii lucrului lui Dumnezeu și a vestirii împărăției. În „The Watchtower“ din 1927, pagina 216, a fost prezentată dovada biblică că frica este o pastă sau plagă distructivă.

Când cei 22,000 de oameni au părăsit lagărul și s'au retras, nu au mai rămas decât 10,000 în oastea lui Ghedeon, și acel număr a reprezentat în mod simbolic pe aceia care din 1922 au fost mlădițe pe butucul de vie adevărat. Nu toți cei 10,000 au susținut proba, și aceasta a preumbrit că nu toți ce-au primit ungera s'au dovedit a fi credincioși în ducerea roadelor sau fructelor lui Iehova, adică ca ducători ai apei vieții la cei însetați. După cum a declarat Isus butucul de vie trebuie curățit și mai mult de mlădițele nefolositoare. În același chip a dat Iehova și lui Ghedeon instrucțiuni privilegiate la o nouă încercare: „Domnul a zis lui Ghedeon: Poporul este încă prea mult. Pogoară-i la apă, și acolo îți-i voi alege; acela despre care îți-i voi spune: Acesta să meargă cu tine, va merge cu tine; și acela despre care îți-i voi spune: Acesta să nu meargă cu tine, nu va merge cu tine“. (Judecătorii 7:4) Oastea dușmanului era acum de douăsprezece ori mai mare decât oastea lui Izrael, însă justificarea numelui lui Iehova n'a atârnat de niște numere pământești. Este sigur că Dumnezeu ar fi putut câștiga biruința tot așa de bine cu cele zece mii ce și cu orice alt număr, însă dacă biruința ar fi fost câștigată cu cei zece mii de oameni, ar fi existat posibilitatea că unii dintre ei s'ar fi lăudat. Înaintea de toate însă tabloul făcut acolo a trebuit să preumbrească în mod exact ceea ce va avea loc cu ocazia împlinirii sale în timpul prezent; și de aceea a pus Dumnezeu pe oastea lui Ghedeon la o nouă probă. Nu toți care urmează chemarea la împărăție și devin candidați sau aspiranți la împărăție, sunt „aleși și credincioși“. Numai cine și-a însușit „iubirea adevărului“ și rămâne în ea va putea sus-

ține proba finală și va primi aprobarea Domnului. (2 Tesaloniceni 2:10) „Căci vedeți chemarea voastră, fraților, — că nu sunt mulți... ca nici o carne să nu se laude înaintea lui Dumnezeu“. (1 Corinteni 1:26—29) Râul care ieșea din fântâna sau izvorul Harod a preumbrit mesajul lui Dumnezeu al „adevărului prezent“ care expune chestiunea adevărată de controversă dintre Satan și Iehova și dintre cele două organizațiuni mari în cuvinte ce nu pot fi înțelese greșit. „Omul păcatului“ sau clasa Iuda, care a aspirat mai înainte la împărăție, a batjocorit de atunci neincetat adevărul și a tăgăduit că Dumnezeu ar avea vreo organizațiune pe pământ, și tot mai susține că „înaltele stăpâniri“ (Romani 13:1) s'ar compune din guvernele acestui pământ și din funcționarii lor, care sunt o parte a marii organizațiuni a lui Satan. Ei batjocoresc adevărul că „înaltele stăpâniri“ amintite de Scriptură sunt Iehova Dumnezeu și Regele său uns. Aceste stări care s'au format în timpul modern dovedesc că proba făcută la apă de Ghedeon a fost necesară și a preumbrit proba mai mare din timpul de acum.

Cine dă acum atențiune cuvintelor potrivnicilor și se lasă să fie influențat de clasa „omului păcatului“ nu va putea susține proba acestei zile ci va cădea cu siguranță. (2 Tesaloniceni 2:10—12) În zilele lui Ghedeon proba n'a fost ordonată de Ghedeon și nici de vreo altă creatură ci de Domnul însuși, ceea ce reiese și din aceste cuvinte ale sale către Ghedeon: „Pogoară-i la apă, și acolo îți-i voi alege“. Aceasta preumbrește că în timpul de acum consacrații nu sunt probați de vreo creatură sau de vreo organizațiune pământească, ci Iehova însuși aplică proba pentru mai marele Ghedeon, adică pentru Christos Isus, care conduce oastea sa în cele din urmă la biruință.

După adunarea generală sau congresul din Cedar Point s'a început o limpezire a adevărului; și de atunci încoace limpezirea mesajului adevărului a înaintat într'un chip neobișnuit, și aceasta s'a început cu publicarea articolului despre „Nașterea Națiunii“ (Vezi revista W. T. din 1 Martie 1925, în englezește) Adevărul limpezit s'a dovedit a fi o mare probă și a pricinuit multă controversă sau discuțiune printre aceia care au declarat a fi copiii ai lui Dumnezeu. Cuvintele lui Iehova adresate lui Ghedeon arată că el a fost acela care a pus la probă pe cei zece mii ca să determine cine dintre ei poate merge la luptă. Această preumbrește că Iehova încearcă în aceste zile din urmă pe poporul său consacrat ca să hotărască cine să meargă cu mai marele Ghedeon, Christos Isus. Aceasta reiese din cuvintele următoare ale lui Iehova: „Pogoară-i la apă, și acolo îți-i voi alege; acela despre care îți-i voi spune: Acesta să meargă cu tine, va merge cu tine“. Nimeni nu poate prelinde pentru sine însuși cinstea, că el ar fi fost ales din pricina calităților pe care le are. „Nimeni nu-și ia cinstea aceasta singur, ci o ia dacă este chemat de Dumnezeu, cum a fost Aron“. — Evrei 5:1.

Cei ce s'au strâns astăzi la mai marele Ghedeon, Christos Isus, sunt „chemați și aleși“. (Apocalips 17:14) Despre rămășiță este scris că Iehova o va chema. (Ioel 2:32) Aceasta dovedește că rămășița nu se compune din „secerători“ ci numai din martori. Ei nu s'au cules reciproc, ci Dumnezeu i-a ales din lume ca să fie martori pentru numele său. Acești fiii ai femeii sau organizațiunii lui Dumnezeu sunt aceia care sunt învățați de el și învață poruncile sale și le urmează. (Ioan 6:44, 45) Aceasta este o altă dovadă că niciun individ nu ține pe altul în adevăr și nici nu-l poate scoate din adevăr, ci Dumnezeu este acela care ține pe accia în adevăr care se dovedesc credincioși în încercare. Ingerii Domnului care sunt în porțile templului nu lasă pe cei ce nu sunt aprobați să intre, iar pe cei ce-au devenit necredincioși și sunt dezaprobați îi strâng laolaltă și-i aruncă afară, pentru că numai cei credincioși și aprobați să iele parte la luptă și la biruință. De aceea a zis Christos Isus, mai marele Ghedeon, cu privire la ucenicii săi credincioși: „Ai

tăi erau, și tu mi i-ai dat; și ei au păzit cuvântul tău". — Ioan 17:6, 6.

¹³ Fiecare dintre cei zece mii care au mai rămas a trebuit pus la o probă pe care a arătat-o Dumnezeu lui Ghedeon. „Ghedeon a pogorit poporul la apă, și Domnul a zis lui Ghedeon: Pe toți cei ce vor lămpăi apă cu limba, cum lămpăiește cânele, să-i desparți de toți cei ce vor bea apă din genunchi. Ceice au lămpăit apa, ducând-o la gură cu mâna, au fost în număr de trei sute de oameni și tot poporul celalt a ingenunchiat ca să bea.—Judecătorii 7:5, 6.

¹⁴ Felul cum a susținut proba fiecare din cei zece mii de oameni a hotărât la care clasă va aparține în cele din urmă, și anume, dacă va aparține la clasa care va merge la luptă sau la clasa care va rămânea îndărăt. Din cei zece mii care au fost probați în felul acesta, 9.700 au ingenunchiat ca să bea apă. Pentruca să poată face aceasta au trebuit să se oprească din marș și să înceadă de a mai sta pe picioarele lor și să se plece în timp ce-au băut apă. Ei n'au mai stat prin urmăre cu picioarele lor pe pământ, și anume acolo unde ar fi trebuit să steie. Gândul lor cel mai mare a fost să se umple cu apă. Ei au preumbrît pe o clasă de consacrați care umblă după comoditate și linișă personală și au o mare măsură de încredere în sine și de aceea le lipsește vegherea, adică nu veghiază și nu stau gata, pregătiți. Ei iau o atitudine de indiferenți față de dușman și sunt înclinați să se fâlească dacă ceva la ceace iau ei parte reușește. Fiind ei neglijenți și nebușgători de seamă nu seamănă acelora care-și duc până la capăt mântuirea cu trică (de Dumnezeu) și cutremur. (Filipeni 2:12) Ei se sprijinesc mai mult pe „desvoltare de caracter” sau meritul sau valoarea lor proprie decât pe credință care se dovedește prin fapte făcute în ascultare față de porunca lui Dumnezeu. Ei fac ospețe fără frică. (Iuda 12) Ei priveșc ca nedemn de un bărbat să citească în public înaintea unui grup al poporului lui Dumnezeu explicațiunea unui articol din revistă pe care Domnul l-a dat ca hrană pentru poporul său, ei insistă că un orator trebuie să-și arate știința lui proprie printr'o cuvântare (ținută pe ne-pregătite. În felul acesta firește primeșc mai multă onoare din partea oamenilor. Ei nu beau apa, adică ei nu primeșc adevărul ca să-l absoarbă în scopul de a-l întrebuișă spre mărire lui Dumnezeu, ci-l primeșc spre mărire lor proprie. Ei nu-și dau silința să vadă că lupta adevărată este tocmai înaintea noastră și că aceasta va fi lupta cea mai mare a tuturor timpurilor, și că ei au de lipsă în acest scop să primească toată tăria dela Iehova Dumnezeu și dela Domnul Isus Christos. Dacă ar înșelege însemnarea adevărată a luptei zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic, atunci ar ști că în tot timpul trebuie să veghere ca să poată să audă, să înveșe și să urmeze poruncile lui Dumnezeu, și că în ce priveșc siguranța, prosperitatea, și izbânda lor nu se pot sprijini niciodată pe ei înșiși sau pe o altă creașură. Domnul a marcat clar această clasă prin cei 9700 care prin faptele lor proprii s'au pus pe sine în mod automat într'una din clase.

¹⁵ Cealaltă clasă formată din cei trei sute a fost cu totul diferită. Iehova a făcut acolo un tablou ca să preumbrească Armaghedonul, și în această legășură a avut în minte câni; și de aceea a întrebuișat câni ca o ilustrașune. „Ca să-ți cufunzi piciorul în sânge, și limba cânilor tăi să-și capete partea din vrășmașii tăi”. (Psalm 68:23) Mica cealță de trei sute de oameni a lămpăit apa cum fac câni prin faptul c'au lămpăit în mânilor, punându-le la gură. Ei și-au întrebuișat prin urmăre brașele și acestea au ilustrat capacitatea dată lor de Dumnezeu de a-și însuși apa înviorăștoare a adevărului. Ei sunt descriși în alt loc de profet cum scot „apă cu bucurie din izvoarele mântuirii”. (Isaia 12:3) Ei înșeleag că tot adevărul vine dela Iehova și este un dar plin de har dela el, și ei sunt gata să-l primească și să tragă folos din el. Acea clasă mică de trei sute nu și-a întrerupt marșul ei în

limp ce mergeau au luat apa în podul palmei și au dus-o la gură. Aceasta a preumbrît starea de a fi gata și de veghere a martorilor lui Iehova care vad pe dușman clar înaintea lor, și planurile sale nu le sunt necunoscute. (2 Corinteni 2:11) Dela natură acești trei sute vor fi tremurat ca și ceilalți când au zărit dușmanul, însă cu toate acestea ei au fost plini de curaj deoarece s'au încrezut în Domnul Dumnezeu. În acelaș chip în împlinirea din timpul de acum a acestui tablou profetic sunt probabil cei mai mulți din poporul lui Dumnezeu dela fire fricoși, adică ei se tem să între într'o luptă pe viață și pe moarte și se dau înapoi; dar fiindcă au primit porunci dela Iehova Dumnezeu și dela marele său mareșal, Christos Isus, și știu că sunt pe partea dreptului și au pe Iehova și pe Regele său înapoia lor, sunt tari în credință și merg înainte. Ei știu că tăria lor este în Domnul. Ei știu că aceasta este bătălia lui Iehova, că biruința este sigură, și că cei credincioși și ascultători vor primi toată oerolirea dela Domnul, și că el este refugiul sau locul lor de scăpare și de aceea sunt ei tari în Domnul și în puterea tăriei sale. Ei știu numai un lucru, și acesta este ascultare deplină față de poruncile Domnului. Dacă s'ar sprijini pe tăria unui om n'ar putea susține proba ei ar cădea.

¹⁶ Ceace a zis Isus, mai marele Ghedeon, ucenicilor săi credincioși poate zice și acum credincioșilor săi, și aceasta o și face, și anume: „Voi sunteți curași, din pricina cuvântului (apei), pe care vi l-am spus”. Și iarăși: „Pe orice mlădiță care aduce roadă, o curăștește (prin proba la apa adevărului)”. — Ioan 15:2, 3.

¹⁷ Cei trei sute care au fost credincioși au rămas activi, și nu și-au întrerupt marșul înainte. Ei au rămas pe picioare și nu s'au oprit și nu s'au plecat ca să beie; ei n'au voit să piardă pe dușman din vedere și s'au cugelat la aceea că înaintea lor aveau o luptă. Ei n'au devenit neglijenți și indiferenți ci au rămas în picioare ca să poată cugela clar și ca să poată fi veghetori și să poată auzi și urma poruncile lui Ghedeon. În acelaș chip și acum credincioșii lui Dumnezeu nu-și părășesc atitudinea lor hotărâtă și nu scapă nicio clipă pe dușman din ochi și sunt doritori să asculte și să urmeze poruncile marelui mareșal Christos Isus. Ei primeșc adevărul într'un astfel de mod care-i îndeamnă să laude pe Iehova. Așgerea lor prin Domnul arată că ei beau apa pentru luptă. Iehova le dă numele său și-i face martori ai săi. Ei au priceput faptul că lupta este aproape. Ei sunt gata în tot timpul, sunt în marș și se bucură foarte mult că le este permis să ieie parte la înălțarea numelui Celui Prea Inalt.

¹⁸ Iehova și-a adunat în jurul său pe poporul său prin îngerii săi, și acești îngeri sunt secerăștorii care lucrează sub conducerea și comanda Domnului Isus Christos. Iehova cunoaște pe ai săi. (Matei 13:39; 2 Timotei 2:19) Acești credincioși sunt aceia care sunt cu mai marele Ghedeon și vor fi cu el în bătălia Armaghedonului. Cu privire la aceia care primeșc aprobarea lui Dumnezeu cu ocazia încercării este scris: „Și Domnul a zis lui Ghedeon: Cu cei trei sute de oameni cari au lămpăit, vă voiu mântui, și voiu da pe Madian în mânilor tale. Toți ceilalți din popor să se ducă fiecare acasă”.—Judecătorii 7:7.

¹⁹ Din acest moment cei 9700 n'au mai avut parte la întreprinderile care au condus la înfrângerea Madianșilor. Ei n'au mai apărut în tablou ca o cealță distinctă sau deosebită. Dupăce și-au jucat rolul în tablou dispar de pe scenă. Cele cinci seminții ale lui Israel care au luat mai târziu parte la urmărirea dușmanului reprezintă altceva decât ceace reprezintă cei 9700 aici. Ceala mică a celor trei sute care au rămas, au stat gata să asculte poruncile primite, înlocmai după cum rămășișă credincioasă este gata și dispusă să asculte poruncile pe care Iehova le dă prin mai marele Ghedeon, Christos Isus.

Mărire lui Iehova

20 Bătălia care sta înainte trebuia să aibă loc spre

cinstea și mărirea lui Iehova și spre justificarea numelui său, și Dumnezeu echipase pe poporul său pe deplin pentru aducerea la îndeplinire a acestui lucru spre lauda sa. „Au luat merindele poporului și trâmbițele lui. Apoi Ghedeon a trimis pe toți bărbații lui Izrael, pe fiecare în cortul lui, și a ținut pe cei trei sute de oameni. Tabăra lui Madian era jos în vale”. (Judecătorii 7:8) Pare a fi rațional de a conchide că toți cei 10.000 de oameni au fost echipați cu trâmbițe, deoarece toți au fost aleși spre lauda numelui lui Iehova. Trâmbița este un instrument de laudă după cum este scris: „Lăudați-l cu sunet de trâmbiță!” (Psalm 150:3) Trâmbița este întrebuințată și pentru a vesti apropierea armatei cucritoare a lui Iehova. „Dumnezeu se suie (la luptă împotriva dușmanului, și acea luptă a preumbrit Armagedonului) în mijlocul strigătelor de biruință, Domnul înaintază în sunetul trâmbiței”. (Psalm 47:5) Dacă presupunem că toți cei 10.000 au fost echipați cu trâmbițe, vedem că majoritatea, adică 9700 au scăpat ocazia de a suna din trâmbițele lor spre mărirea lui Iehova tocmai imediat înainte de luptă.

²¹ În antîlip de asemenea toți afară de rămășiță scapă ocazia de a suna din trâmbiță spre mărirea lui Iehova, vestind hotărîrea sa, mărirea numelui său, a rășboiului său, și a Regelui și a împărăției sale. Ceata celor 9700 care au căzut în proba apei s'au întors înapoi în lagărul general. Ei au fost licențiași sau concediași din grupul în care a voit să salveze Iehova pe Izrael. Fiind ei odată aspirași la privilegiile pe care le perduseră acum, trebuie să preumbrească pe aceia care au aspirat odată la împărăție pe care însă Domnul i-a strâns și i-a aruncat afară prin ingerii săi, cu deosebire din 1922 încoace. Cei ce-au fost puși la o parte de atunci încoace n'au ocaziune de a participa la justificarea numelui lui Iehova, și anume din pricina atitudinii lor față de apă, adică față de adevărul prezent. Ei n'au fost primiți ca membri în clasa „servului credincios” al Domnului, căruia numai clasa „servului credincios” îi dă onoarea pentru că-i este permis să ieie parte cu Christos Isus la justificarea numelui său glorios. — Isaia 42:8.

²² Nu lipsese de loc dovezile prin care se poate dovedi existența unei astfel de clase în timpul prezent. Unui mare număr i-a fost dăruită hrană spirituală dela masa Domnului, care hrană a fost preumbrită în tablou prin merindea care a fost dată oamenilor, și fiecare a primit o trâmbiță, preumbrind echipamentul lor pentru a proclama lauda lui Iehova; însă ei au dat clar de înțeles că ei nu sunt în armonie cu Domnul și cu îngrijirea sa pentru ei. Ei au manifestat aceasta prin declarațiuni de felul următor: „Societatea compune o sistemă complicată de credință”; „Societatea se ocupă cu o întreprindere de vânzare de cărți”; „Revista (W. T.) continuă să repete ceea ce s'a spus odată mai demult și nu ne dă hrană”; „se vorbește prea mult despre justificarea numelui lui Iehova”; „nu se vorbește deajuns despre spiritualitate”; „noi suntem făcuți sclavi ai serviciului”; „dece să primim ce zice revista, când Domnul ne poate întrebuința și pe noi tot așa de bine ca și pe alții? Pentru ce să nu poată da fiecare din adunare (biserica) aplicarea sa proprie a profeției?” Aceste sunt unele exemple de observațiuni critice despre calea Domnului a conducerii lucrului său și despre merindea sau hrana spirituală pe care le-a dăruit-o. Unii ca aceștia au ocaziune să-și întrebuințeze trâmbițele spre mărirea lui Iehova, însă ei nu fac aceasta. Ei neglijează să vadă că Domnul este acela care a pregătit merindea sau hrana pentru poporul său, și că el le dă ocaziune să cânte lauda sa. De bună seamă nu se poate spune prea mult despre justificarea numelui lui Iehova deoarece aceasta este chestiunea adevărată și cea mai importantă care trebuie decisă acum odată și pentru totdeauna. I-a plăcut lui Iehova să facă pe profetul său Ezechiel să declare de șasezeci și patru de ori: „Ei vor și

ei cu sunt Dumnezeu”. Spiritualitatea adevărată nu constă dintr'o înfățișare prefăcută, cuvinte microase și vorbiri dulci, ci dintr'un devotament absolut și deplin lui Iehova Dumnezeu și împărăției sale. Cei credincioși se bucură să fie servitorii sau sclavii lui Iehova; și este plăcerea lor să cânte neînecat lauda sa pentru că apreciază faptul că i-a scos din organizațiunea lui Satan a întunericului și le-a dat un loc în organizațiunea glorioasă a lui Dumnezeu și le-a dat mijloacele pentru a cânta mărirea sa. Urechile acestor sclavi sunt surde față de orice sunet afară de porunca lui Iehova și a marelui său mareșal, Christos Isus. — Exodul 21:6; Isaia 42:19.

²³ Să se țină în minte totdeauna că încercarea din ziua de astăzi prin apa adevărului și darea afară a celor dezaprobați din organizațiunea lui Dumnezeu se aplică acelor care de pe pământ care au fost chemași la o pozițiune în împărăție. O astfel de încercare nu s'ar putea referi la oastea cerească sau invizibilă a marelui Ghedeon. Cine are deja un organism spiritual și se află în împărăția spirituală nu trebuie probat. Afară de aceasta acești invizibili nu sunt rămășița. Acea oaste spirituală invizibilă condusă de Domnul Christos Isus este o oaste puternică după cum este scris: „Carăle (de rășboiu) ale Domnului se numără cu douăzeci de mii, cu mii și mii (de ingeri; după Biblia americană); Domnul este în mijlocul lor, venind din Sinai în locașul său cel sfânt”. (Psalm 68:17) „Oștirea lor era în număr de douăzeci de mii de ori zece mii de călăreți; le-am auzit numărul”. (Apocalips 9:16) „Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai săi”, aceasta înseamnă cu toate oștirile sale invizibile pentru ochiul omenească. (Iuda 14) Este prin urmare cu totul sigur că cei trei sute de oameni aleși care au format armata finală și aprobată a lui Ghedeon reprezintă pe rămășița pământească care a fost făcută o parte a oastei lui Iehova de sub conducerea lui Christos. Și datorința acestei rămășițe este de a cânta mărirea lui Iehova și a Regelui său, și de a striga în continuu: „Săbia lui Iehova și a Justificatorului său!” adică: „Pentru Iehova și pentru Ghedeon!”

²⁴ La porunca lui Iehova Ghedeon a reținut pe cei trei sute de oameni care au susținut proba cu succes. Aceasta arată că Ghedeon a fost la oamenii săi. Adunarea oastei sale mici a avut loc pe coasta muntelui Gilboa, și acest nume înseamnă „îsvor-îșnitor”. Intocmai după cum a lășnit din acel munte apa așa lășnește și acum apa din belșug din muntele lui Dumnezeu al adevărului pentru învățătura și înviorarea acelor care-i sunt devotași pe deplin. Ghedeon și oastea sa mică care s'au adunat acolo pot fi asemănași cu Christos Isus, cu marele Justificator cum stă împreună cu credincioșii lui la muntele Sionului. „Apoi m'am uitat, și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului; și împreună cu el stăteau o sută patruzeci și patru de mii, cari aveau scris pe frunte numele său și numele Tatălui său.” — Apocalips 14:1.

²⁵ Madianiții așezați dealungul văii au reprezentat oștile sau mulțimile lui Satan adunate acum în „valea deciziei (hotărîrii)” unde marea chestiune de controversă va fi decisă definitiv și pe deplin. „Vin grămezi-grămezi în valea judecării, (alte trad.: valea hotărîrii sau trecerii), căci ziua Domnului este aproape, în valea judecării”. (Ioel 3:14) Și în alte locuri este tradus cuvântul evreesc, care aici este tradus (în nota marginală a Biblii americane) „trecreat”, cu „trecreătoare”. (Isaia 28:27; Amos 1:3) În această vale Satan, dușmanul, și organizațiunea sa vor fi trecași și zdrobiți de tot spre mărirea numelui lui Iehova. Profetul lui Dumnezeu vorbește de „grămezi (de oameni) în valea judecării” sau a trecerii imediat înainte de timpul bătăliei. Faptul că Domnul dă acum poporului său o înțelegere despre această profeție este un semn că ziua hotărîrii sau deciziei finale a chestiunii mari de controversă este aproape, și că prin urmare bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic va izbucni în curând.

C u r a j

²⁶ Ceata mică de trei sute de oameni a lui Ghedeon a fost gata să înceapă atacul și mergerea înainte a acelei cete mici a cerul mult curaj din partea lui Ghedeon și a oamenilor săi. Curaj nu înseamnă îndrăzneală oarbă. Acela este curajos care în fața unei primejdii mari merge înainte fără întârziere și nu se sprijinește pe tăria sa ci se sprijinește plin de încredere pe puterea care cu ocazia mergerii sale înainte este înapoia sa. Ghedeon și oamenii săi nu se puteau măsura în niciun chip cu dușmanul în ce privește numărul și tăria reală, de aceea au trebuit să se sprijinească pe tăria supremă a lui Iehova Dumnezeu, aceasta au și făcut-o și ei au arătat credință deplină în Dumnezeu când au urmat poruncile sale. Iehova dă și acuma poporului său toată încurajarea și asigurarea și tăria necesară. Ceata lui mică de martori de pe pământ știe că tăria ei este cu totul neînsemnată în comparație cu tăria oștirilor dușmanului; cu toate acestea ea merge înainte și continuă să sune din trâmbițele ei spre lauda lui Iehova; și aceasta o face în fața dușmanului prin faptul că se sprijinește plină de încredere pe puterea supremă care este înapoia ei. Iehova Dumnezeu este acela care dă rămășiței prin Christos Isus încurajarea și asigurarea și tăria necesară. Spre folosul ei este scris: „Nimeni nu este ca Dumnezeul lui Israel (alte trad.: Ieșurim), el trece pe ceruri ca să-ți vină în ajutor, trece cu măreție pe nori. Dumnezeul cel vecinic este un loc de adăpost, și sub brațele lui cele vecinice este un loc de scăpare. El a izgonit pe vrăjmaș dinaintea ta, și a zis: Nimicește-l”. (Deuteronomul 33:2, 27) Acești credincioși se bucură că au privilegiul de neprețuit să fie sclavi sau robi ai Atotputernicului Dumnezeu, ei servesc sub conducerea lui Christos Isus, a marelui Justificator al numelui lui Iehova și au toată încrederea că Domnul va învinge.

²⁵ Când ești înconjurat de întuneric ai nevoie de mai mult curaj pentru a merge înainte în fața dușmanului. A fost în timpul nopții și foarte întuneric când Ghedeon a primit porunca lui Dumnezeu să înceapă cu marșul înainte. Noi trăim „în zilele din urmă”, prezentul este un timp primejdios și o zi plină de întuneric. „Căci iată, întunericul acoperă pământul, și negură mare popoarele; dar peste tine răsare Domnul, și slava lui se arată peste tine”. (Isaia 60:2) Iehova face ca lumina sa să lumineze peste poporul său, și în tăria sa merge înainte. Este de presupus că Ghedeon s'a pus la odihnă în cortul său când Domnul i-a poruncit să se scoale și să se pregătească de luptă. „Domnul a zis lui Ghedeon în timpul nopții: Scoală-te, și pogoară-te în tabără, căci am dat-o în mâinile tale”. (Judecătorii 7:9) Iehova hotărăște timpul și locul pentru luptă și pentru nimicirea dușmanului. Acela a fost un timp întunecos pentru dușman. Avanspoșturile sau străjile raportaseră comandantului Madianiților micimea oastei lui Ghedeon, și de aceea dușmanii au privit cu dispreț la oastea mică a lui Ghedeon și s'au culcat când s'a întunecat, și chiar și străjile au fost fără griji.

²⁶ Dacă comparăm situațiunea de atunci din timpul când s'a făcut tabloul profetic cu întâmplările din ziua de astăzi, se poate vedea că masele care compun organizațiunea lui Satan se uită cu dispreț la grupul mic de martori ai lui Iehova; de aceea sunt într'o măsură oarecare fără griji și nu se păzește. Deși dușmanul a primit dela Iehova înștiințarea despre judecata de nimicire totuși continuă să privească cu dispreț la martorii lui Iehova și să se încreadă în tăria sa proprie. Dușmanii poate că sunt puțin neliniștiți când aud mesajul însă curând își recâștigă liniștea îndată ce se gândesc cât de numeroși și puternici sunt ei, și așa se fac pe ei înșiși să creadă că nu-i va lovi nici o nenorocire. Iehova a permis ca Madianiții să năvălească în țara lui Israel pentruca să-i nimicească la timpul său rânduit. Acum el permite lui Satan și oștilor sale de subt conducerea ime-

diată a lui Gog să năvălească în țara poporului său de legământ și să săvârșească fapte brutale deschise împotriva credincioșilor, și aceasta permite Iehova Dumnezeu să se întâmple pentruca în timpul și în locul pe care le-a ales el dușmanul să fie prins și nimicit. (Ezechiel 39:1-5) Iehova Dumnezeu ar fi putut nimici pe dușman de sigur tot așa de bine ziua ca și în timpul nopții; noi trebuie însă să ne gândim că el a făcut acolo la muntele Gilboa un tablou ca să deie prin el învățătură, ajutor și mângâiere poporului său uns în acest timp primejdios tocmai cu puțin timp înainte de lupta Armaghedonului.

²⁹ Creaturile omenești sunt dela fire slabe și de aceea le e frică când se văd înaintea unui dușman puternic, și din acest motiv trebuie să primească curaj ca să poată ataca pe dușman în luptă. Dupăce Dumnezeu a poruncit lui Ghedeon să se scoale și să se coboare la labăra dușmanului, a zis mai departe lui Ghedeon: „Dacă ți-e frică să te pogori, pogoară-te cu Pura, slujitorul tău”. (Judecătorii 7:10) Aceste cuvinte adresate lui Ghedeon nu înseamnă că mai marelui Ghedeon, Christos Isus, i-ar fi fost frică de dușman, ci această parte a tabloului profetic servește cu deosebire spre folosul rămășiței credincioase, și aceștia sunt membri ai lui Christos. Inclinațiunea rămășiței de a fi frică a dispărut în cea mai mare parte dela 1922 încoace și ei sunt astăzi mai puțin fricoși decât înainte de aceasta cu zece ani. Alungarea acestei frici se datorește bunătății Domnului care a dat credincioșilor neîncetat asigurare prin faptul că le-a vorbit despre lucruri care au fost scrise cu mult timp înainte de aceasta și acum au fost făcute clar pentru întărirea ajutorului și speranța lor. (Romani 15:4) Faptele arată că Ghedeon a fost fără nici o frică când a atacat pe dușman, și această lipsă totală de frică și curajul sau mare reprezentă îndrăzneală, curajul și încrederea neclintită a rămășiței lui Iehova de sub conducerea lui Christos Isus și arată că ei se încred cu totul în Domnul că va câștiga biruința în Armaghedon. În mintea rămășiței nu este nici cea mai mică îndoeală despre rezultatul acelei lupte și de aceea merg ei înainte plini de îndrăzneală cântând lauda lui Iehova și a Justificatorului său. Mai marele Ghedeon știe bine înțeles că va învinge în luptă, și cei ce sunt cu el sunt chemați, aleși și credincioși și ei de asemenea sunt siguri de victorie.

³⁰ Când Ghedeon s'a coborât la dușman ca să-l iscodască a fost însoțit de Pura slujitorul său. Numele slujitorului înseamnă „frunziș” și anume frunziș de culoare verde deschis ca și frunzișul proaspăt de primăvară. Pura a fost fără îndoială unul din cei trei sute și reprezintă prin urmare în tablou membri de ai rămășiței de aici care află sau aud mai întâiu interpretarea profetiilor și după aceea raportează altora despre aceasta. Această iscodire din partea celor doi bărbați în timpul nopții a cerut curaj, întocmai după cum și în timpul prezent rămășița credincioasă trebuie să înainteze cu curaj în lucrul ei când cercetează situațiunea dușmanului și caută să afle ce trebuie să facă după voiața lui Dumnezeu și după aceea și aduc aceasta la îndeplinire.

Mesageri

³¹ Iehova transmite mesajul său servitorilor săi în felul său bun și la timpul său rânduit. Câteodată se servește chiar și de membri de ai organizațiunii dușmanului ca să rostească cuvinte spre folosul clasei servului său uns. Ar fi pentru Iehova un lucru ușor să sugereze prin ingerii săi unui membru de al organizațiunii dușmane cuvintele pe care Dumnezeu voește să le aibă rostite de el și apoi să-l facă să le rostească pentruca credincioșii lui Dumnezeu să le audă. În armonie cu această concluziune Dumnezeu a poruncit lui Ghedeon să se pogoare și să asculte străjile dușmanului. „Să ascultă ce vor zice, și după aceea ți se vor întări mâinile: pogoară-te dar în tabără. El s'a coborât cu Pura, slujitorul lui, până la întâia strajă a taberii”. (Judecătorii 7:11) Ceace au de zis

dușmanii noștri ne poate fi indiferent; ceea ce zice însă Iehova este pentru noi de importanță vitală. Când el face deci pe dușman să rostească un mesaj pe care-l putem auzi trebuie luat în seamă, deoarece mesajul este dela Domnul. Mesajul pe care l-a auzit Ghedeon și Pura a venit de sigur dela Iehova deși a ieșit din gura unui membru de al organizațiunii dușmanului. Ingerii sunt mesagerii sau solii lui Dumnezeu de care se servește pentru a-și aduce la îndeplinire voința. El a trimis pe unul dintre ingerii săi la Ghedeon și acum a voit să întrebuițeze din nou un inger ca să transmită lui Ghedeon un nou mesaj de data aceasta rostit de un om.

³² S'a pus întrebarea smintită: „Servește revista (W.T.) și ca mijloc pentru învățarea ingerilor?” Desigur că nu. Domnul întrebuițează fără îndocală pe ingerii săi să pricinuiască publicarea adevărului în această revistă, și urmașii credincioși ai lui Christos Isus care ascultă mesajul adevărului Domnului și-l iau în seamă și-l urmează sunt în felul acesta o priveliște sau teatru atât oamenilor cât și ingerilor care observă cum își păzesc acești credincioși neprihănirea înaintea lui Dumnezeu. (1 Corinteni 4:9) Aceasta nu înseamnă nicidecum că martorii lui Iehova de pe pământ învață pe ingeri, însă cu siguranță ingerii observă cu bucurie pe oamenii de pe pământ care-și păzesc integritatea sau neprihănirea față de Iehova și prin aceasta dovedesc că Satan este un mincinos. De bună seamă conduce Dumnezeu pe poporul său de legământ prin faptul că-i transmite mesajul său prin ingerii săi sfinți. „Eu — zice Domnul — te voi învăța, și-ți voi arăta calea pe care trebuie s'o urmezi te voit sfătui, și voi avea privirea îndreptată asupra ta”. (Psalm 32:8) „Ingerul Domnului tăbărește în jurul celor ce se tem de el, și-i scapă din primejdie”. — Psalm 34:7.

³³ Văzând că Ghedeon încă înainte de aceea s'a rugat lui Iehova pentru cunoștință și înțelegere mai multă, trebuie că s'a rugat cu cuvinte asemănătoare acestora: „Doamne, mărește-mi credința!” (Luca 17:5) Iehova a ascultat de bună seama acea rugăciune și a dat lui Ghedeon asigurare deplină înainte de a-l trimite în luptă și prin aceasta mâinile lui Ghedeon au fost întărite așa s'a putut pogori în tabără. Tocmai așa este și astăzi cu rămășița credincioasă de pe pământ. Iehova nu împinge pe rămășiță în mijlocul luptei până când n'a făcut-o tare și curajoasă în Domnul. Un oarecare timp înainte de luptă Dumnezeu învață pe rămășița sa despre însemnarea tablourilor sale profetice pe care le-a făcut înainte cu mult timp tocmai în acest scop. El a edificat pe poporul său în credință, iubire și unitate, și l-a întărit „în putere, prin duhul lui, în omul din lăuntru”. (Efeseni 3:16) Cei credincioși și curajoși nu se încred în ei înșiși și nici într'o altă creatură ci numai în Domnul. „Ferice hărbatul, a cărui putere este în tine, care iubește călătoriile sfinte (spre Sion)... Ei merg din putere în putere, se arată înaintea lui Dumnezeu în Sion”. (Psalm 84:5,7) Noi trăim în „ziua lui Iehova” și el învață acum pe rămășița sa pregătind-o pentru bătălia zilei sale celei mari; el o ține în mâna sa și o întrebuițează la executarea hotărârii sale. „În ziua aceea Domnul, Dumnezeul oștirilor, va fi cunună frumoasă, și diademă măreață pentru rămășița poporului său, și spirit de judecată pentru cel ce șede la judecată (Judecătorul Ghedeon, mai marele), și tărie la cei (trei sute ai lui Ghedeon) ce împing resbelul până la porți”. Isaia 28 : 5, 6.

Conspiratori

³⁴ Madianiții și aliații lor au urzit o conspirațiune să nimicească pe poporul de legământ al lui Iehova, pe Izraeliți, și acum erau gata să doboare pe Izraeliți la

pământ. Pentruca poporul său de legământ să fie informat și asigurat despre rezultat, Dumnezeu a trimis pe Ghedeon și pe slujitorul său ca să audă mesajul său pe care a voit să i-l transmită prin gura unei alte persoane, și prin care mesaj Ghedeon și oamenii săi să afle situațiunea adevărată. Acea mulțime pestriță a fost adunată laolaltă de Satan și de complicitii săi și a fost adusă în țara lui Izrael și acum dormeau pe paturile lor murdare care le-au fost pregătite de marele potrivnic al lui Dumnezeu. În același chip a adunat Satan în timpul prezent prin spiritele sale necurate pe toate națiunile împotriva unșilor lui Dumnezeu pentruca să-și aducă la îndeplinire conspirațiunea și să nimicească pe unșii Domnului. Această conspirațiune împotriva unșilor lui Iehova a fost formată și pusă la punct în scopul ca să împiedice ca ei să fie o națiune pentruca Satan să aibă cale liberă în toate lucrurile. (Psalm 83:1—11) Este bine cunoscut că cei vizibili în această conspirațiune nelegiuită prelungind în mod fățarnic înaintea oamenilor că sunt aleșii lui Dumnezeu și că i-a însărcinat să guverneze lumea. Acești conspiratori nelegiuți zic acum, după cum declară Psalmistul: „Să punem mâna pe locuințele lui Dumnezeu!” (Psalm 83:12; Tabloul Ghedeon este o reprezentațiune exactă a împrejurărilor de astăzi și aceasta este o nouă dovadă că acest tablou a fost făcut și scris spre folosul special al rămășiței pentruca să fie curajoasă și tare în speranță în timpul de acum. Cu deosebire grupul religios al organizațiunii Diavolului este acela care-și anunță acum cu îndrăsneală hotărârea de a lua în mâinile sale conducerea afacerilor lumii și de a nimici pe poporul uns al lui Dumnezeu. Obrăznicia ierarhiei romano-catolice în țara care a fost cunoscută mult timp ca „țara celor liberi și patria curajoșilor” este o altă dovadă a apropierei zilei bătăliei.

³⁵ Dacă privim acum tabloul vedem că Madianiții și cei aliați cu ei în conspirațiune au fost de 400 de ori mai mulți decât ceata lui Ghedeon. Tot așa și în ziua de astăzi oștirile dușmane care înaintază împotriva unșilor lui Dumnezeu de pe pământ constituie o mulțime foarte mare în comparație cu numărul mic de martori ai lui Iehova. Dușmanul este hotărât pe deplin să atace și să nimicească pe toți martorii lui Iehova de pe pământ. Instrumentele unite ale lui Satan socotesc că pământul va ajunge cu totul în stăpânirea lor, și asaltul lor asupra poporului lui Dumnezeu va fi ca mugetul unei vijelii puternice.

³⁶ Despre Gog, conducătorul oștirilor lui Satan, profetul lui Iehova a scris: „Tu te vei sui, vei înainta ca o furtună, vei fi ca un nor negru care va acoperi țara, tu cu toate oștile tale, și multe popoare ca tine... Ca să iei jafuri și să faci prădăciuni, ca să pui mâna ta pe deșerturile astăzi locuite, și pe poporul acum adunat dintre popoare, câștigându-și vite și bunuri, locuind pe locurile înalte din țară”. (Ezechiel 38:9, 12) Cămilele Madianiților care sunt descrise de Ghedeon ca o mulțime nenumărată reprezintă instrumentele și mijloacele nenumărate pregătite în aceste zile din urmă pentru luptă împotriva oștirilor Domnului. Oameni în toate națiunile „creștinătății” cer ca să se facă mulțimi mari de arme, munițiune și alte mijloace de nimicire ca să fie pregătiți împotriva atacului dușmanilor lor. Intreagă afacerea a fost pusă la cale de Satan și scopul adevărat al ei este să aducă pe popor sub stăpânirea deplină a căltorva oameni, pentruca aceștia sub conducerea și comanda imediată a lui Satan să stăpânească toate și să nimicească pe fiecare care este pentru Dumnezeu și pentru împărăția sa, și astfel să poată câștiga biruința pentru Satan și să poată decide chestiunea de controversă în favorul său. Fără o vedenie a acestor adevăruri toți oameni ar fi întorși dela Dumnezeu și ar merge în nimicire. Cu adevărat așa

este cum zice Scriptura: „Unde nu este vedenie (a adevărului), poporul pierе“. (Proverbe 29:18) Dumnezeu însă a dat poporului său uns o vedenie a adevărului său și i-a făcut martori ai săi ca să declare altora adevărul, și pe acești martori i-a dat ca lumină oamenilor de bine pentru ca toți care au făcut un legământ cu el ca să facă voia sa să știe pe ce cale să meargă. Tocmai din acest motiv deschide el astăzi. și însemnarea tablourilor sale profetice și trimite pe martorii săi să vestească mesajul său al adevărului pentru ca și alții să-l audă și să-l cunoască. — Isaia 42:6, 7; 43:10, 12.

³⁷ Faptul că Iehova a arătat lui Ghedeon oastea mare a dușmanului și cămilele ei care au reprezentat instrumentele sale de războiu a preumbrit că el va descoperi în acest timp poporului său uns adevărurile necesare despre dușman și scopurile sale. De aceea este pusă acum pe umerii rămășiței marea răspundere să asculte și să urmeze poruncile mai marelui Ghedeon și să meargă și să învețe pe popor în mod curajos despre Dumnezeu și împărăția sa. Ei nu au altă alegere. Ei trebuie să fie martorii lui Iehova și de aceea trebuie să asculte pe marele său profet Christos Isus, mai marele Ghedeon. Dacă unșii lui Dumnezeu ar neglija sau ar înceta să asculte poruncile sale și să vestească mesajul adevărului său înainte de a izbucni marea bătălie, aceasta ar însemna peirea lor. Aceasta este situațiunea arătată clar a poporului lui Dumnezeu în acest timp. — Matei 24:14; Faptele Apostolilor 3:20—23.

³⁸ Ceasul bătăliei se apropiase și Ghedeon și oamenii săi au trebuit încunoștiințați înainte de a fi mers la luptă. În acest scop s'au apropiat Ghedeon și slujitorul său de tabăra dușmană pentru a cerceta și iscodi situațiunea. Așa este și astăzi lupta Armagedonului aproape, și poporul lui Dumnezeu trebuie încunoștiințat înainte de a se începe această bătălie, și el trebuie să comunice această cunoștință și altora, cu deosebire oamenilor de bine care doresc să cunoască și să facă voința lui Dumnezeu. În acest scop credincioșii rămășiței sunt instruiți de Domnul să observe cu atențiune pozițiunea dușmanului și să asculte mesajul sau vestea Domnului prin care sunt înștiințați ce întâmplări au de așteptat și ce voiește Domnul ca să facă ei. Ghedeon și slujitorul lui au venit aproape de tabăra dușmanului. Ei au auzit mesajul. Ce a fost însemnarea aceluși mesaj și ce este însemnarea și aplicarea lui de astăzi în ceea ce privește poporul lui Dumnezeu?

(Continuarea urmează)

Intrebări pentru studiu

Alin. 1. Ce s'a preumbrit prin aceea că Ghedeon și oastea sa au fost pregătiți de Iehova pentru bătălie? Pentru cine și în ce scop s'a dat darea de seamă pentru aceasta?

Alin. 2, 3. Descrie situațiunea de atunci și pentru ce a fost favorabilă pentru procedarea raportată în Judecătoria 7:1. Ce a fost pozițiunea de acolo a lui Ghedeon indicată prin însemnarea numelui său? Și care a fost pozițiunea sa în tabloul profetic?

Alin. 4. Explică și aplică la timpul împlinirii cuvintele dării de seamă că Ghedeon și tot poporul care era cu el s'au sculat disdeditinează. Ce însemnare are faptul că au tăbărit la izvorul Harod?

Alin. 5—8. Ce a fost scopul primei probe la care a fost pus poporul care a fost cu Ghedeon? Ce a fost rezul-

talul? Care este împlinirea acesteia (împreună cu Deuteronomul 20:1, 8) la poporul care este astăzi cu mai marele Ghedeon?

Alin. 9—11. Arată că proba descrisă în versetul al 4-lea a fost de lipsă atunci, și că și ca o parte a tabloului profetic încă a fost de lipsă.

Alin. 12. Cine a hotărât felul probei și a determinat cine să fie „cei chemați și aleși“? Care fapte importante sunt dovedite prin aceasta?

Alin. 13—16. Cum a fost făcută proba a doua? Ce rezultat a avut? Arată ce potrivit și-a îndeplinit atunci acea probă scopul și a servit și ca profecie.

Alin. 17—19. Arată că atitudinea acelor care au fost aleși atunci de Domnul ca să meargă cu Ghedeon a fost vădit o profecie. Ce au devenit din acest moment în tablou cei 9700?

Alin. 20—23. Ce este însemnarea faptului că în prima parte a versetului 8 nu se face nici o deosebire între cei 9700 și cei 300? Ce se poate vedea ca semn distinctiv a celor două clase atât la împlinirea acestei părți cât și a celei din urmă a versetului profeției?

Alin. 24, 25. Arată însemnarea de atunci și de acum a declarațiunii: a) că Ghedeon „a ținut pe cei trei sute de oameni“; b) că tabăra lui Madian era „jos în vale“.

Alin. 26, 27. Ce se înțelege subț curaj? Arată că definițiunea adevărată a acestui cuvânt se potrivește la situațiunea din tabloul Ghedeon cât și la împlinirea acestei profeții.

Alin. 28. Cu toate că Madianiții și aliații lor au fost avertizați dinainte, n'au fost împiedecați să năvălească în țara poporului de legământ al lui Dumnezeu. Explică aceasta și aplică acel fapt profetic la timpul prezent.

Alin. 29, 30. Explică pricina de atunci și de acum pentru partea tabloului prezentată în versetul 10.

Alin. 31—33. Cum arată versetul 11 că Iehova ascultă rugăciunea rămășiței sale credincioase pentru asigurarea pe mai departe și deplină a ei și pentru mărirea credinței sale?

Alin. 34—36. Descrie situațiunea prezentă cum a fost arătată dinainte, a) în faptul și scopul conspirațiunii formată de Madianiți și de aliații lor de a distruge pe poporul de legământ al lui Dumnezeu; b) în faptul că ei au întrecut în număr așa de mult pe ceata mică a lui Ghedeon și au avut nenumărate cămile cu el.

Alin. 37, 38. Pentru ce a arătat atunci Iehova lui Ghedeon marea mulțime a dușmanului și cămilele lor nenumărate? Ce înseamnă acest tablou profetic în ce privește privilegiile și răspunderea poporului uns al lui Dumnezeu din timpul de acum?

(W. T. din 1 Februarie 1935)

BĂTĂLIA LUI IEHOVA

„Pentru Iehova și pentru Ghedeon“. — Judecătorii 7:18.

P A R T E A IV-a.

IEHOVA face căleodată ca oamenii să aibă vise sau vedenii și în felul acesta. Le vorbește ca să le deie înțelegere. Având acum poporul devotat al lui Iehova expresiunea voinței sale în Sfânta Scriptură, nu este de lipsă să fie informat sau învățat prin visuri, aceasta însă nu înseamnă că Dumnezeu n'ar mai putea face aceasta dacă ar voi. În timpurile de mai demult ale omenirii Iehova a vorbit celor devotați lui prin vise și vedenii și i-a instruit în felul acesta. Dumnezeu a zis lui Aron și Miriam (Maria; după Bibliile românești): „Și a zis: Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, eu, Domnul, mă voiu descoperi lui într'o vedenie sau îi voiu vorbi într'un vis“. (Numerii 12:6) Dumnezeu a vorbit și lui Abimelec într'un vis. (Geneza 20:6) Visurile aparțin prin urmare la mijloacele de care se slujește Iehova pentru a pune cugete în mintea creaturilor sale. Puterea lui Iehova este fără margini, prin urmare poate întrebuința orice mijloc după plac. Cu ocazia aducerii la îndeplinire a scopului său a întrebuințat și oameni care nu i-au fost devotați de loc; și aceasta reiese din multe texte biblice.

² Ghedeon s'a apropiat în timpul nopții la porunca Domnului de lagărul dușman, și bine înțeles a trebuit să deie mai întâiu peste străjile cele mai dinafară ale oștirii dușmane. Dumnezeu a trimis acolo pe Ghedeon ca să-i deie o informațiune de care a avut lipsă. „Ghedeon a sosit; și iată că un om istorisea tovarășului său un vis. El zicea: Am visat un vis: și să făcea că o turtă de orz se rostogolea în tabăra lui Madian; a venit de s'a lovit până la cort, și cortul a căzut; l-a răsturnat cu susul în jos, și cortul a fost dărîmat“. — Judecătorii 7:13.

³ Fără îndoială Iehova a fost acela care a făcut pe acel om, al cărui nume nici nu este măcar descoperit, să viseze acel vis și apoi să-l istorisească înaintea urechilor lui Ghedeon pentru ca Ghedeon să fie informat de Dumnezeu ce a putut să aștepte în curând. Acela n'a fost un vis sec și fără însemnare de al nopții cum se visează de obicei când stomacul este încărcat. Visul acelui om a fost asemănător visului pe care l-a visat Nabucodonosor și pe care Dumnezeu i l-a dat ca să servească scopului său. (Daniel 2:31—34) Satan și alți îngeri răi de asemenea au fără îndoială putere să pricinuiască oamenilor vise și vedenii. Acel om însă care și-a istorisit visul în auzul lui Ghedeon n'a primit visul său de la Satan. El a fost acolo ca instrument și sol a lui Iehova. Aceasta dovedește că mesajul lui Iehova este important iar nu mesagerul sau solul. Acel om a fost un membru al oastei dușmane; însă faptul că el a avut un vis de o importanță atât de mare și l-a istorisit în auzul lui Ghedeon sprijinește concluziunea că Domnul a voit să deie martorilor săi unși o înțelegere a acestui vis și a însemnării lui în timpul când martorii unși se află foarte aproape de lagărul dușmanului, cu puțin timp înainte de începerea bătăliei zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Aceasta mărește intensitatea interesului rămășiței lui Iehova în timpul prezent la această chestiune.

⁴ În anii din urmă poporul lui Dumnezeu s'a apropiat foarte mult de lagărul dușman, și ei s'au apropiat în timpul nopții. Ei au învățat mai întâiu că dușmanul are o organizațiune puternică pe care a asmuțit-o împotriva organizațiunii Celui Prea Înalt. Se pare că Domnului îi place să descopere hotărîrea sa poporului său devotat nu toată în acelaș timp ci pe rând. În 22 Iulie 1927 la congresul din Toronto s'a dat o conferință publică despre

tema „Peirea puterilor lumii“, și ea a fost auzită atât de un auditoriu vizibil cât și de unul invizibil. Oratorul a consacrat o parte a cuvântării visului lui Nabucodonosor despre statuia groaznică și despre „piatra“. În acel timp fusese înțeleasă așa cum se cuvine însemnarea „pietrei“, însă însemnarea statuii îngrozitoare nu fusese înțeleasă corect, și aceasta arată iarăși că Domnul descopere poporului său însemnarea profeției sale numai treptat.

⁵ Omul a spus cu ocazia istorisirii visului său că o turtă de orz (alte traduceri românești: o pâne de orz) s'a rostogolit (fără ajutorul vreunei mâni) în tabără. Aceasta corespunde în mod izbitor cu visul lui Nabucadnezar în care, după cum este raportat, a văzut o piatră deslipită din munte fără ajutorul vreunei mâni. (Daniel 2:34) O piatră mică deslipită dintr'un munte mare trebuie să apară foarte neînsemnată la prima vedere. Tot așa de neînsemnată a trebuit să apară o turtă sau o pâne de orz care se rostogolește într'un lagăr mare. Ea reprezintă pe martorii lui Iehova care apar dușmanului ca un lucru foarte neînsemnat. „Piatra“ deslipită din munte, aparent neînsemnată, a devenit marele instrument al lui Iehova pentru a stăpâni lumea, și aceasta va fi o mare surpriză pentru dușman. Martorii lui Iehova fac acum impresia de a fi foarte neînsemnați și de foarte puțină importanță, însă acești credincioși sunt o parte a marii organizațiuni a lui Iehova, stau pe partea mai marelui Ghedeon și sunt sprijiniți de putere supremă. „Dumnezeul cel vecinic este un loc de adăpost, și subț brațele lui cele vecinice este un loc de scăpare“. (Deuteronomul 33:27) Întrebuințarea martorilor lui Iehova subț conducerea mai marelui Ghedeon va fi într'adevăr o mare surpriză pentru dușmani. A cunoaște aceste fapte dă acum rămășiței curaj, lărie și mângâiere. Lui Iehova îi place să illustreze faptele sale mari prin lucruri foarte mici. La începutul secerișului Iudeilor, imediat după Paște, i s'a adus Domnului un snop sau o măsură de orz și aceasta a reprezentat pe Christos Isus pârga din cei morți. (Leviticul 23:10, 11; 1 Corinteni 15:20) Așa întrebuințează Iehova lucruri mici ca să preumbrească lucruri mari.

⁶ Turta de orz descrisă în istorisirea visului, s'a rostogolit în tabăra lui Madian, și a venit de s'a lovit până la cort. Cortul de aici corespunde picioarelor de fier și degetelor picioarelor parte de fier, și parte de lut. Acel cort a fost fără îndoială cortul șeik-ului sau căpeteniei oștirilor dușmanului și a trebuit să reprezinte în acest tablou întreagă organizațiunea vizibilă a lui Satan de subț comanda lui Gog. Acea turtă mică, după cum a apărut în vis, s'a lovit de cort și l-a răsturnat la pământ, și bine înțeles în această stare n'a mai putut fi întrebuințat. Așa este arătat că cei din cvartierele organizațiunii lui Satan, cu deosebire căpeteniile ei de războiu, nu vor găsi nici o cale de scăpare în timpul marii bătălii a zilei Dumnezeului celui Atotputernic. (Jeremia 25:35) Așa descopere Iehova acum rămășiței sale credincioase, care este cu mai marele Ghedeon, ce trebuie să se întample mai întâiu în marea zi a Atotputernicului Dumnezeu, și aceasta o face spre încurajarea și mângâierea lor ca să fie întăriți în speranța lor.

⁷ După aceea Domnul s'a slujit de un al doilea om ca să rostască cuvinte profetice așa că Ghedeon le-a putut auzi: „Tovarășul lui a răspuns, și a zis: Aceasta nu este altceva decât sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, bărbatul lui Israel; Dumnezeu a dat în mâinile lui pe Madian și toată tabăra“. (Judecătorii 7:14) Acest om descrie

ca „tovarășul“ celui alt om a aparținut de asemenea la oștirea dușmanului și de sigur n'a servit de bună voie ca purtătorul de cuvânt al lui Iehova. Cuvintele sale arată prin urmare că el a servit numai ca automat de vorbit ca să rostească ceea ce a făcut Dumnezeu să se pună în mintea lui și ceea ce a voit să lese pe Ghedeon să asculte acum. Acel „tovarăș“ n'a avut capacitatea să interpreteze profetia, însă ingerul lui Iehova a mișcat buzele sale ca să rostească interpretarea. Este revista (W. T.) un mijloc sau un canal întrebuițat de Domnul pentru a transmite poporului său informațiune sau lămurire? Dacă Dumnezeu a putut întrebuița un om care n'a servit pe Dumnezeu, pe un om care a aparținut oștirii dușmanului, atunci cu atât mai mult poate întrebuița un mijloc consacrat serviciului său ca să transmită informațiune și lumină poporului său; și aceasta a și făcut-o. În anul 1927 a început Dumnezeu să descopere poporului său însemnarea visului lui Nabucodonosor. Apoi în 1930 a făcut să se publice în coloanele revistei înțelesul adevărat al visului lui Nabucodonosor. Trepte care au condus la înțelegerea marii statui au fost următoarele articole din revistă: „Teascul“ (W. T. din 1 Septembrie 1926, în englezește), „Piatra în Sion“ (W. T. din 15 Octombrie 1926, în englezește). Niciun om nu este autorizat să interpreteze profetia; Domnul trimite pe îngerii săi ca să transmită informațiune exactă poporului său, și când aceste adevăruri sunt înfățișate poporului său și el vede că faptele corespund profetiei, atunci să accepte interpretarea ca venind de la Domnul și să o primească cu bucurie.

³ Dumnezeu a întrebuițat pe „tovarășul“ visătorului numai ca mijloc sau canal ca să facă să ajungă mesajul la Ghedeon și la oamenii săi, și acel mesaj dat atunci și acolo a fost pentru folosul special al rămășiței din timpul prezent și s'a scris pentru ea. Mai marele Ghedeon nu începe lupta Armaghedonului mai înainte de a fi transmis prin îngerii săi rămășiței credincioase de pe pământ mesajul adevăratului dela Iehova Dumnezeu cu privire la aceasta. Faptul că noi suntem privilegiați să primim acest mesaj și înțelegere în timpul prezent arată cu lărie că ziua bătăliei este aproape. Tovarășul a zis visătorului: „Aceasta nu este altceva decât sabia lui Ghedeon“. Ghedeon a adus această veste fără îndoială celor trei sute de oameni din lagărul său. Însemnarea acestui lucru este înțeleasă acum de rămășiță, și ei știu că sabia de luptă nu este sabia lor ci sabia lui Iehova și a puterii sale pe care a dat-o marelui său mareșal de războiu, mai marelui Ghedeon, Christos Isus, care va executa judecata divină împotriva dușmanului. — Ioan 5:27; Apocalips 19:15.

⁹ Domnul Dumnezeu a urcat acum pe Regele său, pe care l-a descris odată ca o piatră mică, pe tronul său. La cererea sa Iehova a dat în mâinile Regelui său, Christos Isus, pe puternica organizațiune a lui Satan, și pe această organizațiune rea o va sfărâma în curând ca pe niște oale de lut. (Psalm 2:8, 9) În anul 1918 Christos Isus s'a urcat în înălțime, adică el a ocupat pozițiunea sa înaltă și distinsă în fruntea organizațiunii principale a lui Iehova în templu, după cum este scris: „Suiu-te-ai pe înălțime, luat-ai prizonieri, primit-ai daruri dela (alte trad.: compuse din) oameni, chiar și dela (alte trad.: chiar și din nesupuși, răzvrătiți) cei ce s'au abătut (ca să fie nimiciți)“. (Psalm 68:18) Această declarațiune profetică va fi împlinită pe deplin în Armaghedon. (Vezi explicațiuni mai amănunțite în „Vestitorul numelui lui Iehova“ din 15 Iulie 1932).

¹⁰ Amândouă avant-posturile, cei doi străjeri madianiți, n'au știut că Ghedeon le-a ascultat „vorbiră radio-difuzată“. În ziua de astăzi reprezentanții lui Satan nu pot înțelege cum de află martorii lui Iehova ceea ce fac ei. Nimic în darea de seamă nu arată că cei doi madianiți ar fi vorbit altora din lagărul lui Madian despre visul și convorbirea lor; de altfel aceasta nici n'ar avea nicio importanță. Dacă li se spune acum reprezentanților vizibili ai lui Satan adevărul, el este tratat de ei numai cu

dispreț. Conducătorii organizațiunii vizibile a lui Satan, cu deosebire preoții ei egoiști, nu dau nici o atențiune mesajului adevăratului. Ei privesc ca fiind sub „mărimea și demnitatea“ lor de a-l asculta. Dacă cei doi madianiți ar fi istorisit visul lor, probabil că nimeni din tabără nu i-ar fi dat vreo atențiune. Mesajul dat cu acea ocaziune era hotărât pentru Ghedeon și ceata sa mică, și așa servește și mesajul din ziua de astăzi cu deosebire spre folosul poporului credincios al lui Dumnezeu de pe pământ. — Romani 15:1.

¹¹ În ziua de astăzi rămășița credincioasă când aude adevărul este mișcată, și când Ghedeon a auzit ceea ce au avut de zis acei oameni, inima sa a fost mișcată și el s'a închinat lui Dumnezeu. „Când a auzit Ghedeon istorisirea visului și tăleuirea lui, s'a aruncat cu fața la pământ, s'a întors în tabără lui Israel, și a zis: Sculați-vă, căci Domnul a dat în mâinile voastre tabăra lui Madian“. (Judecătorii 7:15) Noi putem fi siguri că Ghedeon în acele împrejurări s'a închinat lui Iehova în tăcere și în acel timp n'a cântat cu voce tare cuvintele de laudă. Tot așa și poporul lui Dumnezeu când află acum adevărul, mulțumește lui Dumnezeu în liniște pentru toate binefacerile primite. Ghedeon a adus mulțumiri și s'a închinat lui Iehova Dumnezeu și nu vreunui om. În același chip și urmașii credincioși ai lui Christos Isus aduc mulțumiri și se închină lui Iehova Dumnezeu și Regelui său și nu au nici o dorință să onoreze și să laude oameni.

¹² Duminecă, în 5 August 1928, a scos poporul uns al lui Dumnezeu din timpul prezent pentru prima oară strigătul de războiu: „Sabia lui Iehova și a unsului său!“ Aceasta a marcat începutul unei înțelegeri oarecare a tabloului Ghedeon; de atunci însă Iehova a descoperit poporului său încetul cu încetul mai mult despre aceasta și și despre alte profetii, și acum el are o înțelegere cu mult nu clară. În anul 1931 Iehova a descoperit că el a dat martorilor săi credincioși numele său, și acum strigătul de luptă este: „Sabia lui Iehova și a lui Ghedeon!“ sau „Pentru Iehova și pentru Ghedeon!“, și aceasta, evident, înseamnă pentru rămășița noastră că fiecare din cei credincioși trebuie să fie acum un martor pentru Iehova Dumnezeu și să vestească fără frică că Iehova este Dumnezeu adevărat și Christos este Regele. Cei timizi, cei fricoși și cei nepăsători nu vor avea parte la lupta Armaghedonului. Cine zice: „Eu las mai bine pe alții să facă lucrul, și cu toate că eu nu iau parte la serviciu Dumnezeu totuși va face ceva pentru mine în mila și în bunătatea sa“, va avea probabil parte de mare suferință și de dezamăgire amară. Ziua bătăliei a sosit, și cei reprezentanți prin cei trei sute ard de dorința de a împlini partea lor pe care le-a împărțit-o Domnul. Fericită este soarta sclavilor credincioși ai Celui Prea Înalt și ai Regelui său!

¹³ Credința lui Ghedeon a plăcut lui Dumnezeu și el a făcut ca aprobarea sa cu privire la aceasta să fie scrisă. (Evrei 11:32) Credința lui Ghedeon a fost arătată înainte de a se fi început lupta. S'a cerut adevărat curaj de a ataca pe dușman când ne gândim la faptul că oastea dușmanului a fost de patru sute de ori mai mare la număr decât oastea lui Ghedeon; și curajul adevărat se naște din credință deplină și încredere că cu ocazia înaintării ești însoțit de putere divină. Ghedeon s'a grăbit îndărăt la oastea sa mică și a dat porunca: „Sculați-vă, căci Domnul a dat în mâinile voastre tabăra lui Madian“. Aceasta a fost o expresiune curajoasă a credinței în Dumnezeu. Rămășița are astăzi mai mare motiv de a zice unul către altul: „Domnul este lumina și mântuirea mea: de cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul vieții mele: de cine să-mi fie frică? Chiar o oștire de ar tăbări împotriva mea, inima mea tot nu s'ar teme. Chiar război de s'ar ridica împotriva mea, tot plin de încredere aș fi“. — Psalm 27:1, 3.

¹⁴ Încredere deplină în Dumnezeu și entuziasm nu înseamnă a lucra smintit și a se arunca în mod ușuratec și nehibzuit în ceva în ce și îngerilor le e frică să intre.

Aceasta este dovedit prin purtarea lui Ghedeon. El a știut că el a fost pe punctul de a ataca un dușman puternic și de aceea a făcut pregătiri pentru atac cu prudență strategică. „A împărțit în trei cete pe cei trei sute de oameni, și le-a dat tuturor frâmbițe și ulcioare goale, cu niște făclii în ulcioare”. (Judecătorii 7:16) Ghedeon a făcut un plan strategic cum să întrebuițeze mai cu folos pe ceata sa mică și să înșele pe hordele dușmane. Fără nici o îndoială Dumnezeu l-a îndemnat să ia aceste măsuri, și Ghedeon își va fi amintit de ceea ce a zis Dumnezeu cu o altă ocaziune poporului său, și anume: „Cinci din voi vor urmări o sută, și o sută din voi vor urmări zece mii, și vrăjmașii voștri vor cădea uciși de sabie înaintea voastră”. — Leviticul 26:8.

¹⁵ În ziua de astăzi rămășița lui Dumnezeu care mărturisește numele său împotriva dușmanului să fie cu mintea trează și să se lase condusă prin Cuvântul Domnului. Dacă credem că Domnul dă instrucțiuni poporului său de acuma de pe pământ și conduce lucrarea lor, și că el dă aceste instrucțiuni prin partea vizibilă a organizației sale, atunci fiecare soldat al său să cumpănească, cu băgare de seamă instrucțiunile organizației și să se silească să le urmeze cu minte trează; și să se roage în tot timpul Domnului să trimită pe îngerul său înaintea poporului său ca să-l conducă și să-i călăuzească în toate ce trebuie să facă. Poporul uns al lui Dumnezeu merge spre cel mai mare conflict al tuturor timpurilor. De aceea se cade să înainteze cu precauțiune, și să întrebuițeze prudență și înțelepciunea ce li se dă de sus.

Echipament

¹⁶ Ghedeon a împărțit pe oamenii săi în trei grupe. De sigur îngerul lui Iehova a sugerat în mintea lui Ghedeon această strategie. În aceasta este dat chipul adevărat pentru ilustrarea ordinii de atac în timpul prezent. Cele trei grupe ale oastei lui Ghedeon n-au ilustrat trei ramuri în serviciul Domnului; deoarece acele trei grupe au format un singur corp. Faptul că au fost trei și nu patru grupe nu înseamnă că instituția lui Dumnezeu n'ar fi reprezentată printr'un pătrat. Tabloul arată mai târziu că organizația vizibilă a lui Satan, împotriva căreia trebuie îndreptat atacul, se compune din trei secțiuni sau departamente, și anume din grupul religiei, comerțului și al politiciii. Cu privire la aceasta este scris în Apocalips 16:19: „Cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți, și cetățile neamurilor s'au prăbușit. Și Dumnezeu și-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mâniei lui”. Dacă lucrul de mărturie ar fi îndreptat numai împotriva bandei religioase, partea cea mai tare a organizației lui Satan ar fi scăpată din vedere. Dumnezeu însă a dat poporului său în inimă să declare fără frică din ce se compune organizația lui Satan, și să vestească fiecareia din aceste părți judecata lui Iehova și să facă cunoscute aceste judecăți tuturor oamenilor pentru ca oamenii de bine care voiesc să le audă să le și poată auzi și înțelege ca să fie în stare apoi să urmeze o cale înțeleaptă. Campaniile întreprinse pentru a duce mărturia la oameni nu sunt aranjamente puse la cale de vreun om, ci Domnul conduce lucrul său deși nu auzim nici o voce perceptibilă conducându-l. Bătălia care se va da în curând este bătălia lui Iehova, și în această bătălie el întrebuițează pe Christos Isus ca pe ofițerul său cel mai înalt, și ceea ce arată poporului său ca să facă acuma se face după voința sa.

¹⁷ În vechime a fost obiceiul ca conducătorul să sune din trâmbiță cu ocazia unui atac ca să-și adune trupele. (Judecătorii 3:27; 6:34; 1 Samuel 13:3) Ghedeon a dat fiecăruia din cei trei sute de oameni ai săi o trâmbiță în mână și a arătat prin aceasta că fiecare dintre ei a fost un conducător sau comandant. Aceasta arată că unșii Domnului trebuie aduși la unitate deplină în Christos Isus, prin urmare trebuie să fie bătrâni de fapt și în adevăr sau persoane mature în Christos Isus. Așa dar ei nu-i

permis să fie mai mult copii care să trebuiască să fie conduși și nutriți de doici sau de alții de pe pământ. (Efeseni 1:14) Pe de altă parte aceasta nu înseamnă nici-decum că în organizația vizibilă a lui Dumnezeu trebuie să fie ceva domni, ci înseamnă că toți trebuie să înainteze în armonie deplină și să lucreze ca un singur om. Aceasta să servească de avertisment aceluia care caută să pricinuiască desbinare și încurcături în rândurile rămășiței Domnului. Cine voiește să rămână în armata Domnului nu trebuie să fie numai gata să facă ceva ci mai mult încă trebuie să se străduiască să înainteze în armonie și unitate deplină. Intre ei nu există acuma nici mari nici mici ci toți sunt una, și toți vestesc mesajul așa cum le-a fost poruncit de mai marele Ghedeon. Pentru pregătirea rămășiței pentru înaintarea finală împotriva dușmanului Iehova le-a dat prin Christos Isus mesajul celor „șapte trâmbițe”, pe care Domnul l-a făcut să fie sunat sau vestit din 1922 până în 1928; și prin aceasta au câștigat deprindere în sunarea din trâmbiță. — Apocalips 8:9; 11:15—19.

¹⁸ Este voința lui Dumnezeu că o anumită parte a lucrării sale să se facă în secret până când va fi sosit timpul să o facă cunoscut. Aceasta se arată prin faptul că Ghedeon a dat oamenilor săi ulcioare goale cu care au acoperit făcliiile sau luminile pe care le-au avut la ei. Li place Domnului să țină o parte a lucrării sale ascunsă până când sosește timpul său rânduit pentru a o face cunoscut. Venirea lui Christos Isus și mișcările sale spre pozițiunea de lupă pentru bătălia Armaghedenului se fac în cea mai mare tăcere; și este scris că el vine „ca un hoț noaptea”. Așa înaintează și rămășița în liniște și nu fălindu-se în mod sgomotos. De asemenea rămășița n'are de întrebat mai întâiu pe dușman dacă-i este permis să înainteze împotriva lui. Rămășița are a-și face lucrul fără să ceară mai întâiu permisiune. Lumina făcliiilor din ulcioare trebuie ca ars subit acoperământ și a înălțat limbi de foc când ulcioarele au fost ridicate de pe făclii. „Dar toate aceste lucruri, când sunt osândite de lumină, sunt date la iveală; pentru că ceea ce scoate totul la iveală, este lumină”. (Efeseni 5:13) Lumina făcliei acoperită de ulciorul întors cu gura în jos a luminat cărarea celor trei sute de purtători de făclii, și aceasta este în armonie cu îngrijirea plină de har a lui Dumnezeu pentru rămășița mică în timpul de acuma. „Cuvântul tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea”. — Psalm 119:105.

¹⁹ Ghedeon n'a zis oamenilor săi să se privească unul pe altul și să se compare unul cu altul pentru a hotări care ar fi cel mai mare dintre ei. Ghedeon a fost acela care a dat instrucțiunile și a zis celorlalți să-l urmeze. „El le-a zis: Să vă uitați la mine, și să faceți ca mine. Cum voi ajunge în tabără, să faceți ce voi face eu”. (Judecătorii 7:17) Astăzi putem privi la conducătorul nostru invizibil, mai marele Ghedeon, Domnul Isus Christos, și așa să lucrăm ca și el, după descrierea făcută de profeții Sfintei Scripturi; și lucrul nostru trebuie făcut așa cum poruncește el. El instrucește pe rămășiță ce trebuie să facă. Aceste instrucțiuni i le dă în locul unde lumina este acoperită, adică în templu; acolo luminează acelbra care sunt în templu; cei ce sunt însă afară nu pot vedea această lumină. Apoi Domnul poruncește credincioșilor săi să meargă și să vestească marile adevăruri pe care le-au primit, și anume cu curaj. Cei credincioși trebuie să urmeze și vor și urma conducerea și pilda Domnului Dumnezeu și a slujbaşului său cel mai înalt, Christos Isus, care amândoi formează înaltele stăpâniri. (Romani 13:1) Rămășița trebuie să lucreze în armonie perfectă. Aceasta nu se poate accentua prea tare. Să ia rămasșița odată și pentru totdeauna la cunoștință că nimeni n'are prerogative să intimidizeze pe alții și astfel să-i facă să urmeze instrucțiunile. Dacă însă cineva urmează în mod credincios exemplul lui Isus Christos și ascultă instrucțiunile sale în mod sincer și de bună voie, va fi prin aceasta de ajutor, altora să priceapă

Trebuie să facă acum. Se pare că revista (W. T.) nu trebuie să piardă mai mult timp și efort în încercări de a aplana dispute între aceia care pretind a fi martori ai lui Iehova. Fiecare să ieie acum seama la calea sa proprie și să-și deie silința să asculte instrucțiunile date lui de mai marele Ghedeon. Dacă un altul nu vrea să asculte, aceasta este spre nenorocirea sa proprie. Dacă tot felul de ajutor unde se cere ajutor; dar nu căuta să îi pe nimeni în rânduri care nu vrea să rămână în ele. Acum trebuiesc făcute ultimele pregătiri pentru marșul înainte, și aceasta trebuie să se facă repede.

²⁰ Ghedeon a zis oamenilor săi ce au avut de făcut. Christos Isus, mai marele Ghedeon, zice de asemenea urmașilor săi credincioși ce trebuie să facă, și cei credincioși ascultă poruncile sale. „Și când voi suna din trâmbiță, eu și toți ceice vor fi cu mine, să sunați și voi din trâmbiță de jur împrejurul taberii, și să ziceți: Pentru Domnul și pentru Ghedeon!” (Judecătorii 7:18) Când cei șapte îngeri la porunca lui Christos Isus au sunat unul după altul din cele șapte trâmbițe, rămășița credincioasă a făcut același lucru. Trâmbițele au sunat ca să încunoștiințeze pe dușman și să-l avertizeze că a fost înconjurat și că lupta era gata să izbuzească. Aceasta arată că este voința lui Dumnezeu că oștirile lui Iehova trebuie să fie încunoștiințate și avertizate că Armaghedonul este foarte aproape, că oastea mică fără frică a lui Dumnezeu le-a înconjurat, și că peste dușman va veni nimicirea sigură. Chiar și înainte de a fi înțeles rămășița această chestie, Domnul i-a trimis să înștiințeze și să avertizeze părțile esențiale ale organizațiunii lui Satan, și acest lucru este acum făcut.

²¹ Ghedeon a zis oamenilor săi să sune din trâmbițe și astfel să deie alarmă și să umple de groază inima dușmanului, și în același timp să strige: „Sabia lui Iehova și a lui Ghedeon!”, după unele traduceri ale Bibliei. Iar după alte traduceri: „Pentru Iehova și pentru Ghedeon!” Strigătul de luptă scos de oamenii lui Ghedeon a fost o încunoștiințare publică și o declarațiune că bătălia a fost lupta Domnului Dumnezeu și s'a dat pentru înălțarea și justificarea numelui său și spre onoarea și mărirea sa. Prin aceasta numele Dumnezeului Celui Atotputernic a fost făcut chestiune de controversă și rezultatul a trebuit să fie biruință, pentrucă altfel ar fi venit și mai mare ocară pe numele lui Iehova. Acest nume a fost un turn tare și un loc de adăpost pentru oastea mică de trei sute de oameni, și așa este și astăzi numele lui Iehova un turn tare pentru poporul său. „Numele lui Iehova este un turn tare; cel neprihănit (alte trad.: drept) fuge în el, și stă la adăpost”. — Proverbe 18:10

²² A sosit timpul când numele lui Iehova trebuie vestit pe întreg pământul, și anume înainte de a urma manifestarea puterii sale atotputernice împotriva organizațiunii dușmanului. Rămășița credincioasă trebuie să transmită acest mesaj, deoarece Dumnezeu a rânduit timpul prezent pentru aceasta, după cum este scris: „Dară eu pentru aceea te las (pe dușman) să trăsli, pentru ca să-ți arăt puterea mea, și ca numele meu să se facă cunoscut (de martorii mei) peste tot pământul”. (Exodul 9:16) Tot așa trebuie făcut cunoscut în timpul prezent și numele lui Isus Christos, a Executorului hotărârii lui Iehova, de aceea sună strigătul de luptă și „pentru Ghedeon”.

²³ Madianiții au cunoscut într-o măsură oarecare numele lui Ghedeon; ei l-au cunoscut ca acela care a îndrăznit să apere cauza poporului lui Izrael, și anume în numele Dumnezeului lui Izrael. Ghedeon a fost în armonie deplină cu Iehova. El a condus acum oștirea împotriva dușmanului, și fiind noapte și ascunzându-l această de privirile dușmanilor a fost de lipsă ca numele lui Ghedeon să fie făcut cunoscut cu glas tare pentruca dușmanul să știe că lupta lui Ghedeon a fost purtată în numele lui Iehova. Prin aceasta gloria lui Iehova n'a fost știrbită ci s'a arătat numai cu a cui autoritate a lucrat Ghedeon. În același chip trebuie vestit și în ziua de

astăzi numele lui Christos Isus ca Regele lui Iehova. El este invizibil pentru dușmanii pentrucă el este un spirit și ei nu pot discerne lucruri spirituale. Trebuie să se vestească acum că Christos Isus este una cu Cel Prea Înalt și este Executorul cel mai înalt al marelui Iehova; și că deși fătarnicele organizațiuni religioase s'au slujit de numele lui Christos totuși la venirea sa l-au lepădat; și că Christos ca cel mai înalt executor al judecății lui Iehova va distruge complect pe dușman. El este rășboinicul ales al lui Iehova și el va învinge în numele lui Iehova Dumnezeu și va introduce dreptate. — 1 Petru 2:1-8; Psalm 118:22-26; 2:6-10.

²⁴ „Pentru Iehova și pentru Ghedeon!” este textul ales pe anul 1935. El nu este potrivit numai pe anul acesta, ci de aci înainte el este potrivit ca strigătul de luptă al poporului uns al lui Dumnezeu până când lupta Armaghedonului va fi dată și biruința va fi câștigată pe deplin. Poporul lui Dumnezeu va face să răsune acest strigăt de luptă, și lauda sa va continua să răsune din gura fiecărui supraviețuitor. Nu numai rămășița credincioasă, reprezentată prin cei trei sute, va continua să scoată strigătul de luptă ci și aceia care se pun în mod holărât pe partea lui Iehova și a Regelui său de asemenea trebuie să-și unească glasul lor cu acel al rămășiței în acest strigăt de luptă. Urmând cuvintele lui Isus, fiecare care aude să zică: Vino! (Apocalips 22:17) Ziua bătăliei a sosit. În curând vor cădea și peri puterile răului și numai dreptii vor triumfa. După aceea va veni bună stare statornică pe pământ. Strigătul de biruință a început, deoarece aceasta este bătălia lui Iehova și Iehova este totdeauna biruitor.

Ordine de bătaie

²⁵ Pozițiunea oastei dușmane pare a arăta clar că Ghedeon a așezat pe oamenii săi într-o singură linie la nord, vest și sud, deoarece dușmanul era așezat în partea de răsărit, adică în câmpia deschisă între cele două oștiri. Ghedeon a așezat pe oamenii săi în aceste pozițiuni ca să facă pe dușman să creadă la un moment dat că este atacat de o armată foarte puternică. Ghedeon însuși s'a pus în fruntea unei cete formate din o sută de oameni și s'a așezat foarte aproape de avan-posturile dușmane; celelalte două cete au ocupat pozițiunile arătate lor. Toate acestea s'au făcut fără șgomot. Aceasta a preumbrit în mod potrivit cum face mai marele Ghedeon pregătiri pentru lupta Armaghedonului împotriva dușmanului fortificat. „Ghedeon și cei o sută de oameni cari erau cu el au ajuns la capătul taberii la începutul străzii dela mijlocul nopții, îndată după ce puseseră pe păzitori. Au sunat din trâmbiță, și au spart ulcioarele pe care le aveau în mână”. (Judecătorii 7:19) Oastea mică a lui Ghedeon ocupase pozițiunile ei respective la începutul străzii dela mijlocul nopții. Se pare că dușmanul a împărțit noaptea în trei străji; prin urmare straža a doua a început la miezul nopții când străjerii au fost schimbați. Această stražă a durat până la cântatul cocoșilor în revărsatul zorilor când s'a început a treia străžă care a ținut până la răsăritul soarelui. Madianiții poate că s'au așteptat la aceea că vor avea câteva hărțueli cu Ghedeon sau vor purta o luptă mică cu el, însă aceasta a trebuit să fie după socoteala lor foarte neînsemnată. De aceea schimbarea străzii a fost numai o formalitate sau o chestie de formă. Ei au fost în acel timp fără grijă și au crezut că o mână de Izraeliți nu vor cuteza să atace o armată atât de mare în timpul nopții. Madianiții n'au putut să știe faptul că Iehova Dumnezeu a condus atacul asupra

²⁶ Ce bine se potrivește aceasta la situațiunea de Oștirile organizațiunii lui Satan sunt foarte numeroase și puternice. Chiar și ierarchia religioasă a Romei leste cu aceea că are multe milioane de oameni în durile ei și foarte mult material de războiu. Ei și fiilor ei li se pare că numai o mână de bărbați care compun pe martorii lui Iehova, sunt așezați

luptă împotriva organizațiunii lui Satan. Această mână de oameni este în ochii lor de foarte mică importanță și de abea este vrednică de a fi luată în seamă. Reprezentanții pământești ai lui Satan se fălesc cu mărimea lor și se fudulesc înaintea tuturor sperând că ei vor putea insufla în felul acesta respect tuturor oamenilor și-i vor putea face să împlinească bucuros porunca lor și-i vor putea asmuji împotriva reprezentanților credincioși ai lui Iehova. Ei n'au înțeles că Iehova Dumnezeu ajută acestei cete mici de martori de pe pământ și că el are o oaste atotputernică, invizibilă, sub conducerea lui Christos Isus care la timpul rânduit se va lua la luptă cu dușmanul. Prezentul este pentru cei consacrați întru adevăr un timp mareț, deoarece ei pot vedea cum se pun oștirile în ordine de bătaie și știu că marea bătaie trebuie să fie foarte aproape.

²⁵ La puțin timp după miezul nopții cele trei cete ale lui Ghedeon stăteau în locurile lor hotărâte și așteptau porunca. Ele veniseră acolo în liniște și neobservate. Aceasta corespunde exact felului venirii Domnului Isus și a așezării oștirilor sale în ordine de bătaie pentru marea conflict. „Iată, eu vin ca un hoț (în puterea nopții)“ (Apocalips 16:15) „Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu troznul, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde“. (2 Petru 3:10) „Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea“. — 1 Tesaloniceni 5:2.

²⁶ Oamenii lui Ghedeon au stat fiecare în locul unde a fost pus până când au primit semnalul dela comandantul lor. La porunca lui Ghedeon a urmat apoi o larmă îngrozitoare când cele trei sute de trâmbițe au rupt tăcerea nopții. La această larmă s'a adăugat șgomotul spargerii celor trei sute de ulcioare la a căror spargere făclile, care au fost ascunse în ele, au înălțat deodată limbi de foc, și acestea au vărsat acum lumină pe partea deschisă a câmpului dinaintea pozițiunii dușmanului. Șgomotul îngrozitor care a izbucnit dintr'odată și lumina făclilor a umplut inimile Madianiților cu panică (spaimă neașteptată). Tocmai așa este și astăzi: sunetul mesajului adevărului, și lumina care însoțește acest mesaj, vestește dinainte peirea organizațiunii lui Satan și aceasta face ca fețele multora dintre reprezentanții săi să ardă și să le tremure genunchii; deoarece ei simt apropierea unui pericol groaznic. S'a spus până acuma că spurgerea ulcioarelor înseamnă că poporul uns al lui Dumnezeu trebuie să-și spargă trupurile lor ca un vas de pământ pentruca lumina să poată lumina altora. Această concluziune însă nu este sprijinită de loc de Scriptură. Acolo s'a făcut un tablou al stărilor ce vor fi imediat înainte de Armaghedon, și sunarea din trâmbițe și strigătul oamenilor lui Ghedeon s'au făcut ca să alarmeze și să înspăimânteze pe dușman. Când Domnul Isus Christos își va începe atacul prin întrebuintarea „loaiagului său de fier“ împotriva națiunilor în Armaghedon, atunci va fi un șgomot foarte mare ca și cu ocazia unei puternice spargerii de oale de lut. „Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier, și le vei sfărâma ca pe vasele unui olar“. (Psalm 2:9) „Le va cărmui cu un loaiag de fier, și le va zdrobi ca pe niște vase de lut, cum am primit și eu putere dela Tatăl meu“. — Apocalips 2:27.

Începe

După spurgerea ulcioarelor s'a sunat mai departe din trâmbițe, și aceasta arată că Ghedeon și oamenii săi au atacat imediat pe Madianiți ci „au rămas fiecare în locul lui în jurul taberii“ până când s'a dat porunca să înainteze. „Cele trei cete au sunat din trâmbiță și au spart ulcioarele; au apucat făclile cu mâna stângă și au strigat: „Să se audă Domnului și a lui Ghedeon!“ — Judecătorii 7:20. Pare a fi cu totul sigur că Iehova Dumnezeu a hotărât să se audă din trâmbiță ca semnal pentru oastea sa

invizibilă când să se năpustească asupra Madianiților. Ceata lui Ghedeon nu s'a putut măsura nicidecum cu Madianiții, să se ieie cu ei la luptă pe viață și pe moarte; și de aceea a făcut Iehova prin oastea sa invizibilă ceea ce Ghedeon și oamenii săi n'ar fi putut face. Sunarea din trâmbițe a fost un semnal pentru înaintare împreună în contra dușmanului, arătând că oastea invizibilă a lui Dumnezeu va începe imediat să ocrotească pe partea vizibilă a oamenilor săi de războiu. Aceasta s'a întâmplat în armonie cu instrucțiunile pe care Iehova le-a dat poporului său de legământ deja mai înainte: „Și când veți ieși la rebel în țara voastră în contra inamicului, care vă va asupra atunci să sunați alarmă cu trâmbițele; și va fi, că Domnul Dumnezeu vostru își va aduce aminte de voi, și vă veți mântui de inamicii voștri“. (Numeri 10:9) Cu siguranță aceasta va fi adevărat și în Armaghedon când Christos Isus, ca marele Mareșal de războiu al lui Dumnezeu, va începe lupta. „Dumnezeu se suie în mijlocul strigătelor de biruință. Domnul înaintază în sunetul trâmbiței“. — Psalm 47:5.

³¹ Răsunarea celor trei sute de trâmbițe a trebuit să arate Madianiților că ei vor fi atacați de tot atâția conducători și de companiile lor, deoarece fiecare conducător al unei companii avea de obicei o trâmbiță. De fapt însă oastea invizibilă a lui Iehova a înaintat în contra Madianiților, și aceasta a fost o oștire cu mult mai primejdioasă pentru Madianiți decât trei sute de companii omenești. Acest tablou arată ceea ce Iehova a făcut mai târziu pe profetul său să zică, și ceea ce dovedește că nici o pulere nu poate birui pe poporul lui Iehova când Iehova este cu el, după cum este scris: „Nu te teme, căci mai mulți sunt cei cu noi decât cu ei“. (2 Împărați 6:16) Oamenii care se pun acuma pe partea lui Iehova să asculte și să aibă credință și încredere deplină și să știe că străduințele Domnului în marea bătaie care se apropie vor fi încoronate de biruință. „Voi toți, locuitori ai lumii și voi, locuitori ai pământului. Iuși: seama când se înalță steagul pe munți, și ascultați când sună trâmbița!“ — Isaia 18:3.

²² În ziua de astăzi este voința expresă a lui Iehova Dumnezeu ca martorii săi credincioși să sune în țară din trâmbița de alarmă pentruca oamenii de bine să știe că a sosit timpul când marea bătaie trebuie să înceapă iar organizațiunea lui Satan să piară. Aceasta s'a reprezentat cu o altă ocaziune când Mezii și Perșii au atacat Babilonul, care a simbolizat organizațiunea lui Satan. (Ieremia 51:27-29) „Pământul să se clătească, și să tremure! Căci tot gândul Domnului se va săvârși asupra Babilonului, de a prefăce pământul Babilonului într'un deșert, fără de locuitori“. (Versetul 29) Iehova este peste întreagă organizațiunea sa mare de războiu, și el înșăși înțează pe rămășița sa mică care este acuma pe pământ ce are de așteptat pentruca să fie foarte curajoasă și să asculte poruncile sale. „Domnul se va arăta deasupra lor (deasupra fiilor organizațiunii lui Dumnezeu), și săgeata lui va porci ca fulgerul; Domnul Dumnezeu va suna din trâmbiță, și va înainta în vijelia dela miazăzi. Domnul oștirilor îi va ocroti, și vor mânca, și vor zdrobi pietrele de praștie, vor bea, vor face gălăgie ca amețiti de vin; vor fi plini ca un pahar de jertfă, ca și colțurile altarului“. — Zaharia 9:14, 15; vezi „Pregătiri de Conflict“, paginile 169, 170, în englezește.

²³ După ce oamenii lui Ghedeon au spart ulcioarele lor, au ridicat făclile lor cu mâna stângă și cu mâna dreaptă au ținut trâmbițele și au sunat din ele într'una. Din timp în timp au încetat de a trâmbița pentru a striga: „Săbia lui Iehova și a lui Ghedeon!“ Acum a sosit timpul pentru a înălța lumina Cuvântului lui Iehova care anunță hotărârea sa. Martorii lui Iehova trebuie să facă aceasta când sunt aduși înaintea organizațiunii dușmanului, înainte tribunalelor, sau când apar înaintea comisiunilor guvernului și înaintea corpurilor legiuitoare ale țării, ei trebuie să facă să lumineze în tot timpul lumina adevărului. Aceasta anunță agenților lui Satan ce se va întâmpla în

curând și este și o înștiințare pentru oamenii de bine pentru ca să cunoască adevărul și să poată lua o atitudine cu pricepere. Martorii lui Iehova n'ar putea să tacă acum și totuși să placă Domnului Dumnezeu. Ei trebuie să continue a suna din trâmbițe și a înălța făclile lor. „Dați de știre printre neamuri, dați de veste și înălțați un steag! Vestiți, n'ascundeți nimic! Spuneți: Babilonul este luat! Bel este acoperit de rușine, Merodac este zdrobit! Idolii lui sunt acoperiți de rușine, idolii lui sunt sfărâmați!” (Ieremia 50:2) Popoarele și națiunile pământului trebuie să audă acum sunetul de alarmă și să vadă ceva lumină și să observe că Dumnezeu este cu poporul său. (Isaia 62:1,2) În timp ce oamenii lui Ghedeon au făcut să falfăie făclile lor, au continuat să sune din trâmbițe și astfel au vestit mânia lui Iehova împotriva dușmanului. În acelaș chip trebuie să continue și acum martorii lui Iehova să proclame adevărul și astfel să vestească arătarea mâniei și judecării lui Iehova împotriva națiunilor pământului. Strigătul de bătălie „Sabia Domnului și a lui Ghedeon!” arată tuturor că este bătălia lui Dumnezeu, și că el este la dreapta mai marelui Ghedeon, Christos Isus, și-i va da biruință deplină. „Domnul, dela dreapta ta (a lui Isus), zdrobește pe împărați în ziua mâniei lui”. — Psalm 110:5.

²¹ Purtarea oamenilor lui Ghedeon cu acea ocaziune este altă dovadă că bătălia de acolo a preumbrit lupta zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic: „Au rămas fiecare la locul lui în jurul taberii, și toată tabăra a început să alege, să țipe, și să fugă”. (Judecătorii 7:21) Fiecare dintre oameni a stat la postul împărțit lui și nu s'a retras înapoi, și prin aceasta a fost preumbrită încrederea deplină a unșilor lui Dumnezeu la începutul luptei Armageddonului. Prin aceasta s'a arătat cum aceeași credincioși în țaria Domnului stau locului și nu vreau să se deie înapoi deoarece știu că lupta este bătălia lui Iehova. Porunca lui Dumnezeu dată lor este aceeaș ca și cea dată poporului său în timpurile de mai demult: „Nu veți avea de luptat în lupta aceasta: așezați-vă, stați acolo, și veți vedea izbăvirea pe care v'o va da Domnul”. (2 Cronici 20:17) Nimic nu arată în darea de seamă că oamenii lui Ghedeon ar fi avut ceva săbii sau alte arme de omor. Rămășița de asemenea nu luptă cu arme trupești. Oamenii lui Ghedeon au fost echipați cu făclii și cu trâmbițe și aceasta a preumbrit că poporul uns al lui Dumnezeu este înarmat cu sabia (sau mesajul) adevărului și cu lumina lui. (Efeseni 6:12-18) El n'are lipsă să lupte cu arme trupești. Domnul este țaria și scutul său.

²⁵ Oamenii lui Ghedeon stând la posturile lor au preumbrit pe cei credincioși și ascultători ai martorilor lui Iehova care i s'au consacrat lui în ascultare deplină față de poruncile sale și a căror lucrare constă din aceea să facă cunoscut neîncelat adevărul. Madianiții au strigat și au fugit, însă de sigur. Ghedeon și cei trei sute de oameni ai lui au avut numai foarte puțin deaface cu aceea că dușmanul a fost pus pe fugă. A fost lupta lui Iehova pentru justificarea numelui său, și de aceea putem fi siguri că oastea invizibilă a lui Iehova a fost aceea care a băgat o spaimă atât de mare în Madianiți și i-a pus pe fugă. Aceasta este sprijinită de profesia lui Zaharia pe care a scris-o sub conducerea Domnului: „În ziua aceea, zice Domnul, voi lovi cu amețală pe toți caii, și cu turbare pe cei ce vor călări pe ei; dar voi avea ochii deschiși asupra casei lui Iuda, și voi orbii toți caii popoarelor”. — Zaharia 12:4.

²⁶ Când Madianiții au început să fugă, oamenii lui Ghedeon au continuat să trâmbițeze și imediat au început Madianiții să se atace unul pe altul. „Cei trei sute de oameni au sunat iarăși din trâmbiță; și în toată tabăra, Domnul i-a făcut să întoarcă sabia unii împotriva altora. Tabăra a fugit până la Bet-Sita spre Terera, până la hotarul dela Abel-Mehola lângă Tabat”. (Judecătorii 7:22) Aceasta dovedește peste orice îndoială că acesta a fost rășoiul lui Iehova și a preumbrit Armageddonul care

bătălie va fi dată de oștirile invizibile ale lui Iehova, și că Iehova va pricinui că dușmanii se vor omori unul pe altul. Iehova a fost acela care a pricinuit acolo că Madianiții s'au aruncat cu armele lor unul asupra altuia. În acelaș chip va bate Domnul pe dușman în Armageddon după cum este scris: „Iată urgia cu care va lovi Domnul pe toate popoarele (pe dușman), care vor lupta împotriva Ierusalimului (membri organizațiunii sale). Le va putrezi carnea stând încă în picioare, le vor putrezi ochii în găurile lor, și le va putrezi limba în gură. În ziua aceea, Domnul va trimite o mare învâlmășeală în ei (în dușmani); unul va apuca mâna altuia, și vor ridica mâna unii asupra altora”. — Zaharia 14:12,13).

²⁷ Pentruca rămășița să aibă acum asigurare deplină și curaj în această zi de mare strămtorare Iehova îi descopere însemnarea profesiilor sale, pe care le-a făcut să fie scrise cu multe veacuri înainte. El le descopere acum peste orice îndoială că Armageddonul este lupta sa și că el va doborî pe dușman spre justificarea și mărirea sa proprie. „Vorbeste lui Zorobabel, dregătorul lui Iuda, și spune: Voiu clătina cerurile și pământul, voiu răsturna scaunul de domnie al împăraților, voiu nimici puterea împăraților neamurilor, voiu răsturna și casele de rășoiu și pe ceice se suie în ele; caii și călăreții lor vor fi trântiți la pământ, și unul va peri ucis de sabia altuia”. (Hagai 2:21, 22) Așa după cum a prezis prin profetul său, în acea bătălie Gog și toate oștirile lui Satan, atât cele vizibile cât și invizibile, vor peri. „Atunci voi chema o sabie împotriva lui pe toți munții mei, zice Domnul Dumnezeu; sabia fiecareia se va întoarce împotriva fratelui său. Il voi judeca prin cinna și sânge, printr'o ploaie năpraznică și prin pietre de grindină; voi ploua foc și pucioasă peste el, peste oștile lui, și peste popoarele cele multe, cari vor fi cu el. Iui voi arăta astfel mărirea și sfințenia, mă voi face cunoscut înaintea mulțimii neamurilor, și vor ști că eu sunt Domnul”. — Ezechiel 38:21-23.

²⁸ Amalechiții au fost aliații Madianiților, și înfrângerea lor a fost de asemenea o justificare a numelui lui Iehova și în armonie cu prezicerea rostită mai înainte prin gura lui Moise: „Și Iosua zdrobi pe Amalec și poporul său cu ascușul săbiei. Și Dumnezeu zise lui Moise: Scrie aceasta într'o carte spre amintire, și spune în urechile lui Iosua, că eu voi stinge de tot amintirea lui Amalec de sub cer. Și Moise zidi altar, și chemă numele lui Iehova Nissi”. — Exodul 17:13-15.

²⁹ Niciunei părți a puterilor aliate ale lui Satan nu-i va reuși să scape în Armageddon. Întreagă armata Madianiților și a aliaților lor a fugit în întuneric; când însă s'a crăpat de ziuă au văzut fără îndoială că s'au omorât unul pe altul și s'au oprit ca să se reorganizeze și să încerce să se întrezeze din retragerea lor dezastruoasă. În acest loc al tabloului găsim pe supraviețuitorii acelei fugi dezastruoase și ai aceluși măcel pustitor pe partea de răsărit a Iordanului, străduindu-se în mod disperat să-și adune oștirea ca să se poată lupta mai departe. Reușile va să câștige întăriri și să atace și să bată pe Izraeliți? Fi-vor puterile lui Satan în stare să aducă pe deplin la îndeplinire conspirațiunea lor pe care au urzi-o în prezent pentru a nimici pe poporul de legământ al lui Iehova? Tabloul Ghedeon a preumbrit până la acest punct evenimentele care ne duc până la începutul luptei Armageddonului. Profesia scrisă de profetul lui Dumnezeu ca rugăciunea poporului său uns în timpul prezent dovedește că lupta lui Ghedeon împotriva Madianiților a fost tipică, și scopul ei este să reprezinte măcelărirea organizațiunii lui Satan și justificarea numelui lui Iehova. De aceea se roagă acum poporul uns al lui Dumnezeu: „Fă-le ca lui Madian, ca lui Sisera, ca lui Iabîn la pârâul Chison. Dumnezeu, fă-i ca vârtejul de praf, ca paiul luat de vânt, ca focul care arde pădurea, și ca flacăra, care aprinde munții! Urmărește-i astfel cu furtună, și bagă groaza în ei cu vijelia ta! Acoperă-le fața de rușine, cu să caute numele tău, Doamne! Să fie rușinați și

ingroziți pe vecie, să le roșească obrazul de rușine și să piardă! Ca să știe că numai tu, al cărui nume este Iehova, tu ești Cel Prea Înalt pe tot pământul". (Psalm 83:9, 13—18) Ghedeon a urmărit pe Madianiți spre răsarit unde se opriseră în apropierea Iordanului. Găsit-a dușmanul acolo un mijloc de scăpare, și ce preumbrește restul acestui tablou?

(Continuare urmează).

Întrebări pentru studiu

Alin. 1. Când, în ce cazuri și în ce scop a întrebuițat Iehova vise, după cum este raportat în Cuvântul său?

Alin. 2, 3. Pentru ce s'a pogorit Ghedeon la lagărul dușmanului și ce vis semnificativ a fost istorisit și interpretat acolo în auzul său? De ce importanță a fost faptul că Iehova a dat visul unui membru al armatei dușmane și a permis tot unui om din oastea dușmanului să-l interpreteze?

Alin. 4. Arată că descoperirea lui Iehova a scopului său este treptată.

Alin. 5, 6. Arată cum întrebuițează Iehova în tablourile profetice lucruri mici ca să preumbrească lucruri mari. Ce este reprezentat prin visul însemnat în versetul 13?

Alin. 7, 8. Explică dacă „lovarășul“ amintit în versetul 14 a fost un profet. Cum de a putut să deie o interpretare adevărată visului? Ce se poate vedea din aceasta cu privire la întrebuițarea din partea lui Dumnezeu a unui mijloc sau canal pentru a transmite informațiune poporului său? De ce importanță este faptul că poporul lui Dumnezeu are privilegiul să primească în timpul de acum acest mesaj și o înțelegere a lui?

Alin. 9. Arată ce legătură este între Psalmul 2:8, 9 și 68:18 și profeția lui Daniel (2:35) în ce privește „piatra“. Cum și când se vor împlini aceste profeții?

Alin. 10. Care situațiune de astăzi a fost ilustrată prin istorisirea și interpretarea visului de străjeri, care n'au știut că au fost ascultați de Ghedeon?

Alin. 11, 12. Ca ce a privit Ghedeon această întâmplare

versetele 13, 14), și ce-a făcut după aceea? Aplică acest tablou la timpul prezent.

Alin. 13. De ce a lucrat Ghedeon atât de curajos și neîntârziat? Ce spune aceasta în ziua de astăzi rămășiței?

Alin. 14, 15. Ce învățătură importantă pentru rămășiță se poate vedea în versetul 16?

Alin. 16—18. Arată scopul postării și echipării oamenilor lui Ghedeon. Ce se arată prin aceasta, după cum se poate vedea acum?

Alin. 19. Aplică la timpul de acum instrucțiunile simple însă potrivite pe care Ghedeon, după cum este arătat în versetul 17, le-a dat oamenilor săi.

Alin. 20—24. Ce scop a avut atunci sunarea din trâmbițe „în jurul taberii“ și strigarea „Sabia Domnului și a lui Ghedeon!“, și ce s'a ajuns prin aceasta? Pentru ce a fost la locul său și important că și numele lui Ghedeon a fost luat în strigătul de luptă? Cum se împlinește această parte a tabloului profetic?

Alin. 25—28. Descrie și motivează sau justifică postarea oamenilor lui Ghedeon, precum și timpul și felul atacului asupra dușmanului. Arată dacă aceasta corespunde situațiunii din ziua de astăzi.

Alin. 29—31. Cum de a putut această manevră sau procedură simplă din partea oastei mici a lui Ghedeon să pricinuiască înfrângerea deplină a armatei Madianiților și marea măcel dintre ei?

Alin. 32, 33. Ce împlinire ca profeție găsește sunarea din trâmbițe prin oastea lui Ghedeon și ridicarea făcliiilor lor?

Alin. 34, 35. Aplică versetul 21.

Alin. 36—38. Explică legătura dintre sunarea din trâmbițe (versetul 22) și procedarea imediată de după aceea a Madianiților. Citează și alte texte din Scriptură în cari este descris cum va bate Domnul pe dușman în Armagedon.

Alin. 39. Descrie situațiunea Madianiților în acest loc al tabloului Ghedeon. Ce este arătat prin aceasta dinainte? Dovedește că lupta lui Ghedeon împotriva Madianiților a fost un tip sau prototip, și de asemenea ce a fost preumbrit prin aceasta.

(W. T. din 15 Februarie 1935).